

Χτύπος βράδυ

5

"ένα μεγάλο πέλαγο, δυό μάτια
και τα πανιά μου όσο κρατήσουν....."

"Έχω ποθήσει να ξεφυγω
 απ'τη μανία του τετριμμένου φέμματος
 και των παλιών τρόπων το αδιόλοπο κλάμα..."

Το ΧΤΕΣ ΒΡΑΔΥ "συνεπές" στο ρανταβού του, παρουσιάζει ένα ακόμη τεύχος σε άτακτο χρονικό διάστημα. Ένα έντυπο που θέλει να έγει συνεπεία στην απόλυτη ελευθερία έκφρασης των συντελεστών του, των στόμων δηλαδή που, από διαφορετικές σφαιρικές, ακόμη κι από διαφορετικούς χώρους εξόρμησης (Βλέπε Λαμία, Αθήνα κτλ) το γεννοβολήσαν, μπορεί να διατηρεί μια "στοιχειώδη" ελευθερία στο χρόνο έκδοσής του

ή όχι;

Το ΧΤΕΣ ΒΡΑΔΥ εξασκούμεθα να μην έγει αντίτιμο για έναν απλούστατο λόγο: δεν αποτελεί εμπόρευμα (εκτός κι αν αποφασίσετε να το αγοράσετε με το κιλό για χρήση άλλη απ'αυτή για την οποία προορίζεται, οπότε και ξεφεύγετε από τις δικές μας επιδιώξεις).

Όσο για τα άτομα που αναφέραμε πριν, ότι συντέλεσαν στην κυκλοφορία του (αρκετά επώδυνη θα συμπλήρωνα εγώ) τους αξίζει μια μικρή νεία (για να καλυφθεί κι αυτό το αντικαισθητικό λευκό κενό της σελίδας), ένα ευχαριστώ λοιπόν

στον ΜΠΑΚ, που αποφάσισε να ξεναγήσει τις δυνάμεις του μαζί μας στη δημιουργία του περιοδικού, διαθέτοντάς μας, ότι πιο πρόσφατο στον ηλεκτρονικό τουέα της έντυπης ενημέρωσης, θαλασώνοντάς τα στο τέλος λόγω ανεπαρκών γνώσεων στον τουέα,

στον ποιητή Δημήτρη Τσ. που έφερε την τσίχη, σ'αυτό το τεύχος με επιλογές από Λαμιάτες ποιητές αλλά και στη ζωή του, μια και ντυπήθηκε από βέλη μικρού φτερωτού θεού. . . κατ'άλλους διαβόλου,

στον Φρέντυ που δεν μπόρεσε να προσφέρει σπολύτως τίποτα σ'αυτό το τεύχος μια και διαθέτετε όλον τον ελεύθερο χρόνο του σε προσφορές του Γρ. Ξανθούλου : "Κι ετίναξε την γνθισμένη . . . Λεμονιά!".

στο Χρίστο Σ., χασοδίκη και τσίχουλά, με τη φιλική συμβουλή μου: "ρωτώντας παν στην πόλη" και τις ευχαριστίες όλων μας που προσμένει η φυγή του περιοδικού με τα αλλεπάλληλα ταξίδια του Λαμία - Αθήνα εμφύχνοντάς μας και ενώνοντάς μας, μεγάλη η Χάρη Του,

και τέλος στον ανεκδιήγητο Ντελ για τις ανταποκρίσεις του από την βασιλική αυλή του Λονδίνου και για την πλήρη σπουδένωση της φωντασίας και δημιουργικότητάς του που τον αναγκάζει να κλείσει αυτό το εισαγωγικό σημείωμα, περίπου όπως το ήθελες:

"Έχω ποθήσει να ξεφυγω απ' το βούρκο
 λίγη ζωή περιωμένη αν ξεπηδούσε
 απ'το παλιό το βέμα του ανάβει καταγής. . ."

Οι στίχοι είναι του ΝΤΥΑΝ ΡΟΛΙΑΣ από το "Κι ο θάνατος δε θα 'χει εξουσία" εκδ. Ελεύθερος Τύπος, 1983

ΔΙΟΤΙ ΠΑΡΗΛΘΟΝ ΤΑ ΥΣΤΑΤΑ

Πριν αποκοιμηθούμε μέσα σε δάφνες και πικρόχορτα,θαρρώ πως απολείπεται κατιτίς,περίπου υψίστης σημασίας για μια ανθρώπινη φύση,το σύγκορμο βίωμα που φέρνει το πηγαίο δάκρυ και την πηγαία χαρά,η επιλογή μιας ζωής ολοζώντανης,η αίσθηση της απελευθέρωσης νου και ψυχής,το χάδι βρε αδελφέ,ερωτικό,σεβάσμιο,διαυγές,όλα αυτά πριν τα μάτια μας ρίξουν το τελευταίο βλέμμα στον κόσμο,στα πρόσωπα που κατοίκησαν μέσα μας μια ολόκληρη ζωή,πριν μας αγκαλιάσει το χώμα το άχρωμο.

Στιγμές όμοιες του κεραυνού,όμοιες της λύπης,όμοιες του τρανταχτού που ρίζωσε ως χαρμόβασανος σε ώρες συνηθισμένες που η ρηχότητα τους στάθηκε η απαρχή της ρηγματικής σχέσης με το χρόνο.

"Ο ουρανός μαζεύεται προς τα πάνω
κρατάει ένα σφεντάμι σαν τριαντάφυλλο
_ που να πύρωνε κι άλλο!_ σχεδόν στο ύψος των ματιών " 1

Πόσες ημέρες εκτελέσαμε υπο τη λάμψη σιγανής φωτιάς,πόσες ημέρες βαλσαμώσαμε με περηφάνεια αναίσθητου,με αταραξία ασύμμετρη. Παραδομένοι στο φαινομενικό που γοήτευε τις μελανές μας επιθυμίες.που ξεγελούσε την ορμή του ποταμού μας,την έστρεφε σε ακίνδυνες διαδρομές ,την ξεθύμαινε εν τέλει αυτήν την θεμελιώδη ενέργεια που μπορούσε και μπορεί να μετατρέψει τη θλίψη τη μαραζωμένη σε Άνθος Αγάπης.

"Να καίω τους ζωντανούς σου Κύριε. Αγάπη " 2

Σκαλώσαμε στον αδύνατο χτύπο του μικρόκοσμου,σε επικλήσεις
προς την έκπληξη,ελάφρυνε ξάφνου η αναπνοή ώσπου μουσικοί ήχοι σπαραχτικής μελωδίας επανέφεραν τη θλίψη,χλωμή Ομορφιά μελωδίας απέραντη ως βάρος Μοναδικό που πλακώνει την καρδιά αβάσταχτα ,αβάσταχτο θα πει ανεκδήλωτος κόσμος και νεκροζώντανες ιστορίες που δεν προχωρήσαμε,ιστορίες δικές μας και όλου του κόσμου.του Δημήτρη,του Ηλία ,του Παναγιώτη,της Μυρτώς,της Ελένης,της Μαρίας της Αντιγόνης,της Μήδειας,της Αντίκλειας,του Προμηθέα,του Γιάννη. του Θοδωρή του Γιώργου,αβάσταχτη είναι η τελική απουσία,το ανοιξιάτικο απόγευμα που χαράμισαμε,η πύλη που εγκαταλείψαμε. Αβάσταχτο είναι το παρών τέλος και η συνέχεια μιας στερημένης ζωής.

"Πάω απ'τα φυσήματα του Αγέρα

πιό πέρα , πιό πέρα. "

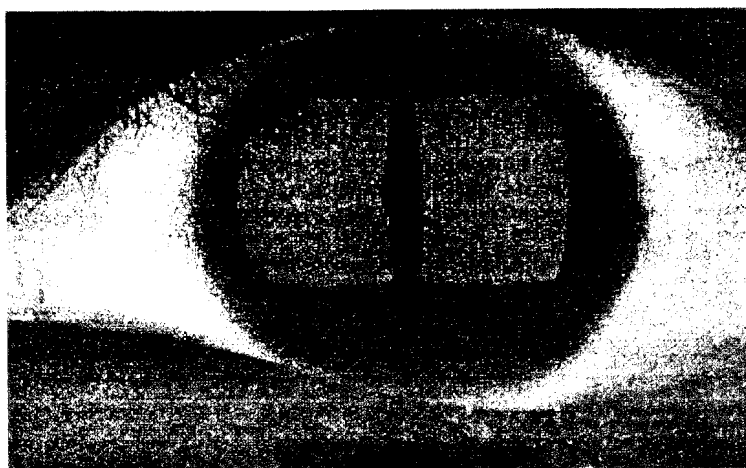
Νυχτώσαμε.Οι άνθρωποι που μας τριγυρίζουν μας βλέπουν σαν αερικά που πότε πότε τους θυμίζουμε το πέρασμα του ανέμου και αντιστρόφως.
Νυχτώσαμε.Σαν σε γαλήνη άνευρη,τρόπος ν'αντέξω με,τόσο'αθώοι'όσο "ένοχοι,Ψωτογράφοι τοπίων ανθρώπινων,καλόγηροι σε πολυσύχναστες ερημιές,μουλιάσαμε σε αίματα λιμνάζοντα,συνομολογήσαμε το εξωπέταγμα του παιδιού.
Νυχτώσαμε. Νεκροφύλακες,σκληρισμένα θεριά,ανυπόφοροι θεατές εξαντλημένου έργου,τελάληδες μικροπρεπούς εγωισμού,κάνουμε ρεσάλτα ολιμερής,ολινοχτίς,άδεια ναυάγια άναρθρα,δεν ημερώσαμε ακόμα το κτήνος μας.

Εμπρός λοιπόν να ποδοπατήσουμε τους πόθους μας, τα κορμιά μας,
τα πνεύματά μας.

Κοινωνία της ελεύθερης αγοράς, του θεάματος, των έσχατων συμβιβασμών.

Να ο ένας από τους δρόμους
Ο άλλος είναι ο δρόμος της νιότης -- που πήγαν τα όνειρά της νιότης μου --
Ο .." Ανυπόμονος ο Ανυπόταχτος, ο Θλιμένος ".

Όπου η νιότη δεν αποκλείει κανέναν και καμμία.
Όπου οι σαρανταπληγιασμένες μας ψυχές, παλεύουν,
αγωνίζονται, ερωτεύονται, πονάνε, μα ακόμα στέκουν και ζούνε ως
το μεδούλι την πυρά της ζωής.

Όπου μετουσιώνουμε τη σάρκα μας σε αγάπη κι ελευθερία, εκεί στην άκρη του
γκρεμού φοβόμαστε για να σε νικήσουμε Φόβε, δεν αγνοούμε, δεν στρέφουμε
το βλέμα μας, δεν ζητάμε ζεστές γωνιές κι έτοιμο το φαγάκι, με έτοιμη τη
θαλπωρή να πλαγιάζουμε, να χαιρόμαστε, να δακρυζουμε αλλά το βήμα μας
να προχωρά προς τα εμπρός, να συναντάμε μεγαλύτερα εμπόδια, όλο και
μεγαλύτερους τρόμους, ας είναι φοβερές οι κλαγγές, δένουμε τις πληγές μας
και κάνουμε ξανά γιουρούσι.

"Δάκρυο, αίμα, ιδρώτας"
Θέλουμε τα σωματά μας φλογισμένα
να πονάνε κόκκαλα, νεφρά, μύες
από την προσπάθεια.
Θαρρώ αυτός είναι ο δρόμος
Κι αν αστοχήσω, αστόχησα...
ΕΠΑΝΕΡΧΟΜΑΙ.
Εδώ όλα συμβαίνουν, όλα επιστρέφουν.
" Υβρις της ζωής είναι ο κατήφορος" 3
ΞΗΜΕΡΩΣΑΜΕ

ΤΡΕΙΣ

Χ Τ Σ Δ Ρ Α Γ Γ 5
ΛΑΜΙΩΤΕΣ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΙΧΑΣ. Γεννήθηκε στη Λαμία, το 1953, όπου και ζει. Εργάζεται στα ΕΛ.ΤΑ. Έχει εκδόσει τις εξής ποιητικές συλλογές: "ΕΞΟΔΟΣ" (1985), "Η ΕΝΔΟΧΩΡΑ ΤΗΣ ΑΛΛΗΣ ΝΥΧΤΑΣ" (1988), "Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ ΣΚΥΛΟΣ" (1991), "ΣΤΥΓΑ" (1992).

ΠΟΙΗΤΕΣ

Χέρια

χιλιάδες χέρια

πρόβαλαν μέσα απ' τους τοίχους

άπληστα χέρια

χέρια που ικέτευαν

μάτωμένα χέρια

χέρια κομμένα που πάνω τους

φύτρωναν άλλα χέρια

παθιασμένα χέρια εραστών

χέρια δεμένα μ' αλυσίδες

γαντοφορεμένα χέρια

χέρια τρελών

στολισμένα χέρια

χέρια που πρόδωσαν.

Χιλιάδες χέρια

θα πνίξουνε τη χώρα.

Μια όροσοσταλιά

σ' ένα τριαντάφυλλο,

ένα καινούριο αστέρι

στην άκρη του βούμπαντος

κι ο θάνατος πάντα κοντά

Καρφωμένοι σ' έναν πέτρινο κόσμο

εμείς ο Προμηθέας

πάνω στο σώμα μας

τρύπησαν τα σκοτεινά πηγάδια

μα απ' την καρδιά μας

αναβλύζει

μια θάλασσα φωτός που ευωδιάζει.

Αριάδνη

δώσε σε μας

τους πιστούς του ονείρου

τους ταξιδιώτες της φωτιάς

σε μας τους αδερφούς

και τις αδερφές του Σ

Ξεληνοήλιου

τους εραστές του Μονόκερου

(που ο πόνος μας παντρεύεται με οράματα)

το μαγικό σου μέτο

να περάσουμε το σκοτεινό Λαβύρινθο

χωρίς να χαθούμε στην Αβυσσο της Νύχτας.

Με σκέψεις αλλόκοτες

Στο Βασιλείο μιας άλλης νύχτας

ενώ όλοι κοιμούνται

εκτός απ' τους τελευταίους ονειρευτές

κινούμεν

πέρα από τα σύνορα του ύπνου

μέσα στην ανθρωπότητα των κρυστάλλων

ανάμεσα στην φρόνηση και την τρέλλα

φάχνοντας τη χώρα του καθαρού ήλιου

Νά 'σαι

τραγουδιστής έρωτος

να παίζεις τὰ τραγούδια σου

στα τρυφερά των γυναικών κοχύλια.

ΣΤΕΛΛΑ ΠΟΥΓΚΑΚΙΩΤΟΥ. Γεννήθηκε στη Λαμία το 1954. Σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ζει στη Λαμία και είναι καθηγήτρια στη Μέση Εκπαίδευση. Έχει συνεργαστεί με λογοτεχνικά περιοδικά και εφημερίδες. Έχει εκδόσει δύο παιητικές συλλογές: εκδόσεις ΝΕΦΕΛΗ, "Παραλλαγές πάνω στο ίδιο θέμα" (1989), "Αύγουστος και μαύρο" (1991).

ΜΗ ΑΝΑΤΑΣΙΜΟΝ

Ενέσεις και κινήσεις εμπλέκονται, συμπλέκονται
διαπλέκονται
μ'ηλεκτρόδια και καλώδια και ... μπλούζες
λευκές.
Ποτάμι ρ' ιδρώτας, Ακατάσχετος. Ο πρωτινός
κόμπος δένεται σφιχτότερα.
Τα μάτια θολώνουν,
σβήνει το βλέμμα
κι η ανάσα...
αχνάδα ύστατη.
Αύγουστος και μαύρο. "Δεν ανατάσσεται",
κάποιοι είπαν.

Όταν ζευγαρώνουν
δύο βεγγαλικά,
πρέπει νά 'σαι έτοιμος
να παρακολουθήσεις
την καμπύλη τους.
Αυξομειώνεται συνέχεια
κι είναι πάντα
φθίνουσα.

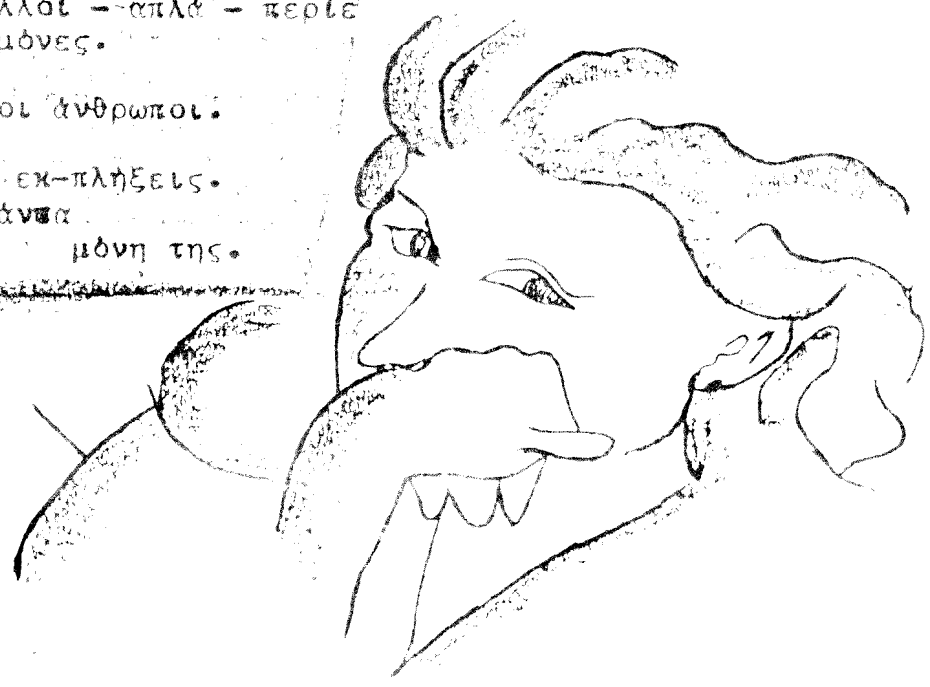
Χ Α Σ Α Π Ι Κ Ο

Ο κυρ - θάνατος
απόψε
έχει...
κέρια.

Η ΔΙΑΔΕΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΡΗΜΙΑΣ

Κινήσανε έπειτα νά ρχονται
κι εκείνοι κι οι άλλοι.
Διάφοροι κι αδιάφοροι, πολλοί. Οι πιότεροι:
παρόντες κι αδιάφοροι, πολλοί - απλά - περί
ή μόνο αυτοχρισμένοι κηδεμόνες.
Λιγοστοί και τούτη τη φορά
οι άνθρωποι.
Αυτή...
δεν είχε τώρα άλλες εκ-πλήξεις.
Τό 'ξερα καλά. Ήτανε για πάντα
μόνη της.

Τα πιο όμορφα
ταξίδια μου
τά 'χω κάνει
με τα δάχτυλά μου
μέσα στ'σπειθάρχα
μαλλιά σου...

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΟΥΤΑΝΗΣ. Γεννήθηκε στο Δικαστρο Φθιώτιδας, το 1954. Σπούδασε νομικά στο Πανεπιστήμιο Νεάπολης της Ιταλίας. Ζει στη Λομία. Ποιήματά του έχουν δημοσιευτεί σε λογοτεχνικά περιοδικά. Έχει εκδόσει δύο ποιητικές συλλογές: "Νυκτερέια" (1988), "Με δυο σταγόνες ήλιο" (1995).

ANTREI TAPKOΦEKI

...Υστερα η μάνα του τον πήρε στη Σικιά

Κάλα κρυμμένος μες στα χόρτα
Δεν φοβάται.

Τώρα η σιωπή ανθίζει στο κορμί του

Δακρύζει στους κορμούς

Δένει στα φρούτα

M ENA AΣHMENIO NTÉFI

Εγώ αγαπώ τους λαϊκούς οργανοπαίχτες
που ξεγελάνε το κορίτσι μου τις νύχτες
και το κρατάνε ξάγρυπνο ως την αυγή
μ'έν'ασημένιο ντέφι - μισοφέγγαρο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Εσπλωσε.

Τα μαλλιά του μακριά και γκριζα
στο έρημο χψμα βλαστήσαν.
Εκλείσε κουρασμένος τα μάτια του
- δυό τρικυμίες λουφάξαν -
Αρχισε τότε να πέφτει βροχή.
Των ματιών του οι κούπες γεμίσαν.
Ενα σμήνος πουλιών ξεδίφασαν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ

Ποιος μαύρος δαίμονας ξεθάβει
το λεπίδι του
κι ίλο τρυπάει τους ασκούς του Αιόλου
και πλημμυρίζει η μέρα ξαφνικά
άγονες νύμφες
φτερωτά φαντάσματα
κρύες σκιές και μαύρες πεταλούδες
ξυράφια όλα τα δάχτυλα
τα χέρια σίμα
και δεν μπορώ να δω το πρόσωπό σου πια
το σψμα σου να ψηλαφίσω
μ'εγκαταλείπει το φουστάνι σου
σφυρνών σα φίδια τα μαλλιά σου
κι όλο θολώνει ο άνεμος
με κίτρινη βροχή τα δέντρα

DISCOTEQUE

Κάτω από χάνδια φώτα και μεταξωτά
εσφρουχα
ανάβει η σάρκα και τρελαίνεται'ο
ρυθμός
σ'αστραφτερά τακούνια σκροβατώντας
καθώς στις σκοτεινές γωνιές ξυ-
πνάει το φίδι
κι ο κουρδισμένος άγγελος της
νύχτας
χτυπά τα πλήκτρα των αισθήσεων
ξηλώνοντας τα παντελόνια στον
καβάλλο.

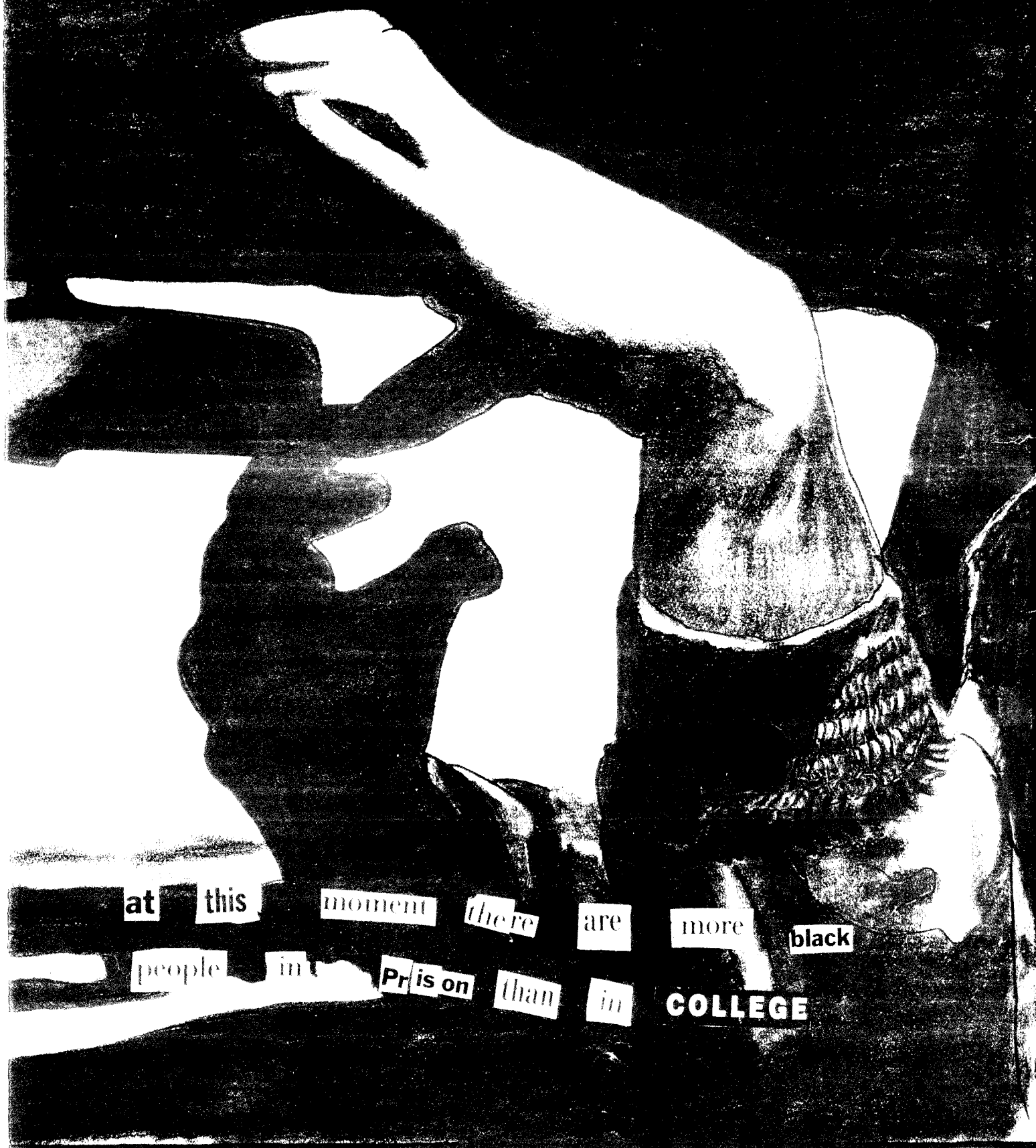
ME ΛΥΟ ΣΤΑΓΟΝΕΣ ΗΛΙΟ

στον αείμνηστο πατέρα ποιητή και φίλο
DAVID MARIA TUROLDO

Σκυφτός μετρούσε τη σοδειά του
ο ερωδιός
Τα σύννεφα σαν σπάργανα τυλίγαν
την ψυχή μου
Κι έλεγα να επιστρέψω στα βουνά
να μεγαλώσω
Μέσα απ'τις φτέρες να μιλήσω στο
Θεό
Τώρα που απόμεινα μονάχος κι επιμέ-
νω:
Με' δυο σταγόνες ήλιο το πρωί
Με δυο φιγάλες φεγγαριού το βράδυ.

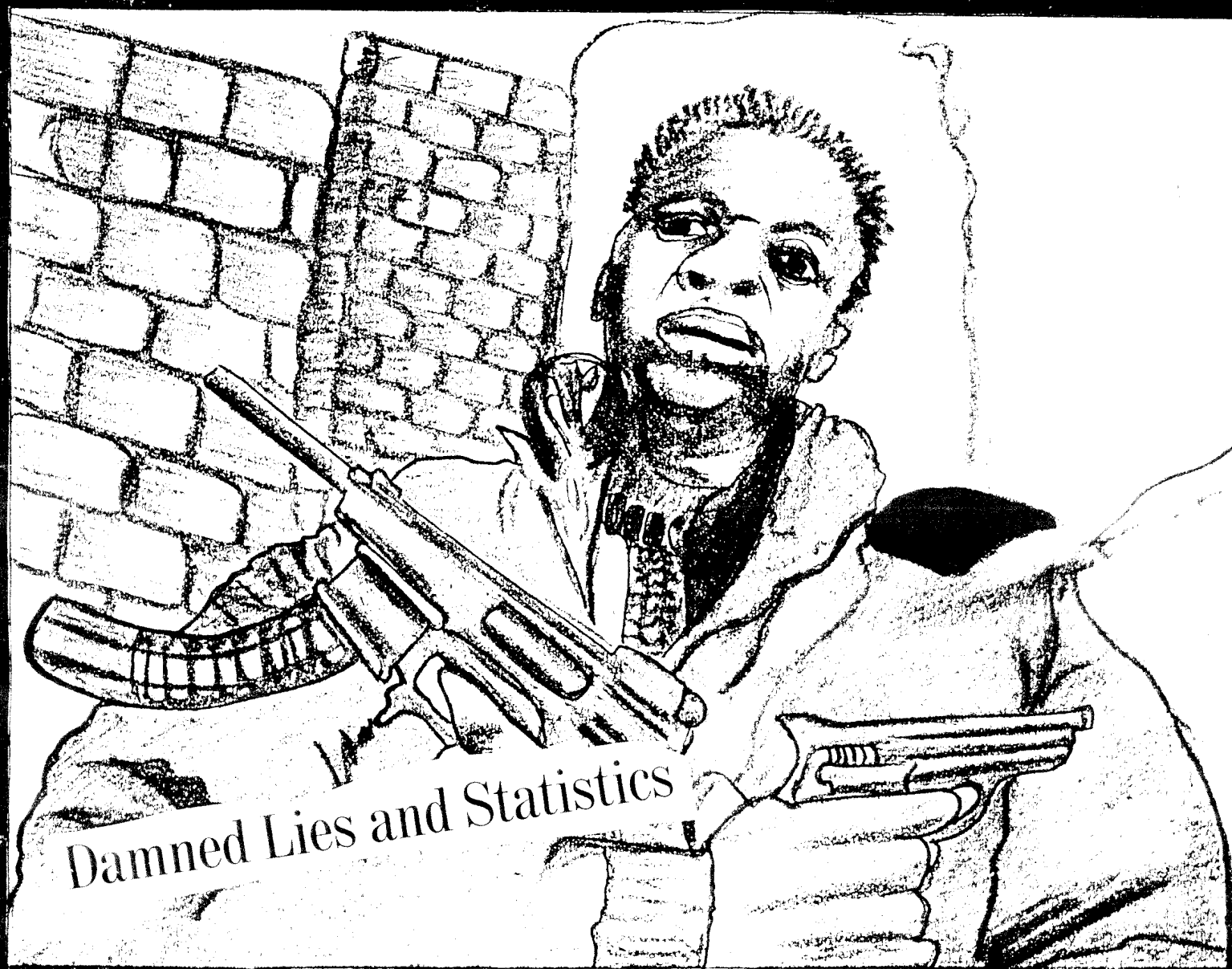
A STATISTIC

at this moment there are more black
people in prison than in COLLEGE

... Για κάθε μπάτσο που εκμεταλλεύεται κάποιον
τον χτυπάει ή τον πληγώνει, γιατί έχει μακριά
μαλλιά, ακούει λάθος είδος μουσικής, κι έχει
λάθος χρώμα δέρματος...

... όποιον, τέλος πάντων, θεωρούσε λόξο για να
το κάνει,
για καθενα απ' αυτούς τους χαμημένους
οικτιζόμενους θα 'θελα να βγάλω ένα όπλο από
την τσέπη μου και να τους πυροβολώ στο
χαμημένο τους πρόσωπο...

... το πρόβλημα με τα τραγικά
ήταν ότι δεν μπορούσαμε να έχουμε
να εξηγήσουμε ένα τέτοιο πείσμα, τον
εξαιρετικό, όπως και ήταν κάποτε.

Sickened by violence

This Gun for Hire

... αλλά το αληθινό πρόβλημα είναι
ο γόβος να ερμηνεύσει ένα τόσο
κομψό, σαν παλιό, πρόβλημα.

Το αμερικανικό
όνειρο δεν χωράει πια
τους κυνηγούς του.

... μου έμαθε πράγματα που
απλά δεν ήταν αλήθεια...
... μου έμαθε να πω τις αλλες
ψυχές δι' αυτό και σας
μηνώ...

Revenge

... ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΑΘΕ ΕΝΑΣ ΤΡΟΠΟΣ
ΝΑ ΑΠΟΚΑΤΑΓΡΑΦΗ
ΔΙΚΑΙΩΣΗ...
... Η ΜΑΡΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙ-
ΝΕΙ ΕΥΤΕΡΑ ΤΟ ΘΡΑΔΥ...

POWERFUL TOOLS OF DESTRUCTION

Το τελευταίο Σάββατοκύριο
17 νέοι σκοτώθηκαν σε εχθρι-
κά Συμπορίων...
... και τώρα τα αδελφικά
νέα...

"If you have a gun, you have power,"

... Το περασμένο Σάββατοκύρι-
ακο 37 παιδιά σκοτώθηκαν
σε πόλεμο Συμπορίων, όταν πια
αυτά του επιτίου μου...

youth

... ήρτες, μερικές φορές, καθαίρει
επιτίμου και βλέπω τυχεράκι
και αναρωτιέμαι πως θα ήταν να
ήεις σε κάποιο μέρος σαν, ήρτες
το GOSBY SHOW, ήρτες, εκεί
που οι ηγέτες έρχονται και...

Δημοσίευση, 1935

Killer Cops

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ
ΒΑΣΙΖΟΝΤΑΙ ΣΕ ΣΤΙΧΟΥΣ
ΤΟΝ BODY COUNT.

ΤΕΛΕΙΟΥΝ ΤΗ ΧΑΤΑ ΧΡΟΝΟ ΔΕΝΤΡΟ
ΟΙ ΚΙΝΗΤΟΙ ΠΕΘΑΝΟΥΝ ΑΠΟ ΣΥ-
ΡΑΤΕΙΑ, ΑΛΛΑ... ΕΒΛΕΠΕΙΣ ΤΩΣ
ΝΟΤΙΟ-ΚΕΝΤΡΙΚΟ L.A. ΚΑΙ ΔΥΟΤΙ-
ΧΩΣ... ΤΕΤΟΙΕΣ ΜΑΛΑΚΙΕΣ
ΣΕ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ...

60

ΧΡΟ

Υψηλότε κομμουνιστικά, σώστε τον καπιταλισμό."

Ατάκα των Ισπανών Επαναστατών
ΕΞΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΚΗ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1936

Αφού στέγνωσαν τα δάκρυα της οργής και του πόνου, αφού πέρασαν μέσα απ' την καρδιά και τον νου οι αμέτρητοι ανώνυμοι και γνωστοί νεκροί των αγώνων για την Ελευθερία στη Ζωή, αφού οι Κομμουνες του 1848 και 1871, οι αμέτρητες εξεγέρσεις των καταπιεσμένων στο διάβα της ανθρώπινης ιστορίας, στο Κάσας Βιέχας, στις Αστουρίες, στην προεπαναστατική Ρωσία, στο Λαύριο, στο Σικάγο, το 1886, στη Ρωσία το 1917, στη Κροστάνδη το 1921, στη Θεσσαλονίκη το 1936, στη Γαλλία το 1968, στο Πολυτεχνείο Αθήνας το 1973, στο πανεπιστήμιο του Μεξικό το 1968, αφού ο Τσε Γκεβάρα, ο Ντουρρουτι, ο Φρανσίσκο Ασκάσο, ο Μπακούιν, ο Μαλατέστα, ο Κροπότκιν, ο Προυντόν, η Ρόζα Λούξεμπουργκ, ο Μάχνο, η Εμμα Γκόλντμαν, ο Τζερόνιμο, οι Σάκκο και Βαντσέτι, ο Πινέλλι, ο Σαντίνο, ο Σεϊντέντος, αφού σήμερα, εν έτει 1996 βιώνουμε μια συντριπτικά απάνθρωπη πραγματικότητα, αφού όλα αυτά και όλοι/ες αυτοί/ες γίνανε ένα μες στην ψυχή μας, ας θυμηθούμε με πνεύμα ανυπόταχτο την Ισπανική Επανάσταση του 1936, την τρανότερη εμπειρία απελευθέρωσης του ανθρώπου από τα δεσμά της εξουσίας και της ιδιοκτησίας.

Ας θυμηθούμε τον κολλεκτιβισμό της αγροτικής γης, τη βιομηχανική παραγωγή από τους ίδιους τους εργάτες, τη γενικευμένη διάθεση δημοσουργίας μιας νέας κοινωνίας που σαν κι αυτή δεν είχε ξαναγνωρίσει το ανθρώπινο γένος.

Στην Ισπανία των 24 εκατομμυρίων, όπου στη CNT (Εθνική Εργατική Συνομοσπονδία) ήταν οργανωμένοι πάνω από ένα εκατομμύριο εργάτες: "Η CNT ήταν το μόνο επαναστατικό συνδικάτο στον κόσμο. Δεν θεωρήθηκε ποτέ "κοινωνικός συνεργάτης" που διαπραγματεύεται με τους επιχειρηματίες, για να καλυτερέψει την υλική θέση της εργατικής τάξης. Το πρόγραμμά της και η πρακτική της ήταν να οδηγήσει τον ανοικτό, διερκή πόλεμο των μισθωτών εργατών ενάντια στο κεφάλαιο μέχρι την τελική νίκη. Σ' αυτή τη στρατηγική ανταποκρινόταν η δομή και η τακτική της" (Χανς Μάγκνους Εντσεσμπέργκερ **Υ**Το σύντομο καλοκαίρι της Αναρχίας").

Οι αντεπαναστάτες δεν ήταν μόνο οι Φρανκιστές. Δεν ήταν μόνο οι υποστηρικτές τους φασίστες Ιταλοί και ναζιστές Γερμανοί. Δεν ήταν μόνο οι μεγαλοιδιοκτήτες και τα Αγγλογαλλικά συμφέροντα στην Ισπανία. Ήταν κυρίως οι αντεπαναστάτες του Ι.Κ.Κ. (UGT) και οι σοσιαλδημοκράτες.

Με την ήττα της Ισπανικής επανάστασης έσβησε ένα ζωντανό όνειρο που μόλις είχε ^{εν}σαρκωθεί. Οι αναρχικοί (FAI, FEDERACION ANAR-CHISTA IBERICA - CNT) αλλά και το POUM (Ενωμένο Μαρξιστικό Εργατικό Κόμμα) που κράτησε μια γνήσια επαναστατική στάση σε πείσμα των άλλων Μαρξιστών αλλά και του Τρότσκι, δεν ηττήθηκαν. Προδόθηκαν. Αλλά ήταν εκείνοι που απέδειξαν τις δυνατότητες της επανάστασης.

Γιατί η επίσημη ιστορία έχει θάψει την αλήθεια.

Γιατί "τα λουλούδια ανθίζουν τον Απρίλη"

κι ο νούν νοίτω

Απρίλης 1996

Via

EL DILUVIO
DIARIO REPUBLICANO
Jueves 8 de octubre de 1936

gesta heroica del pueblo es,
región Sanjurjo, de la que esperaban tan
facciosos, ha sido totalmente aniquilada
en el sector de Burgos.

consigna "no pasará
por la de "morir a
arberie fascista a

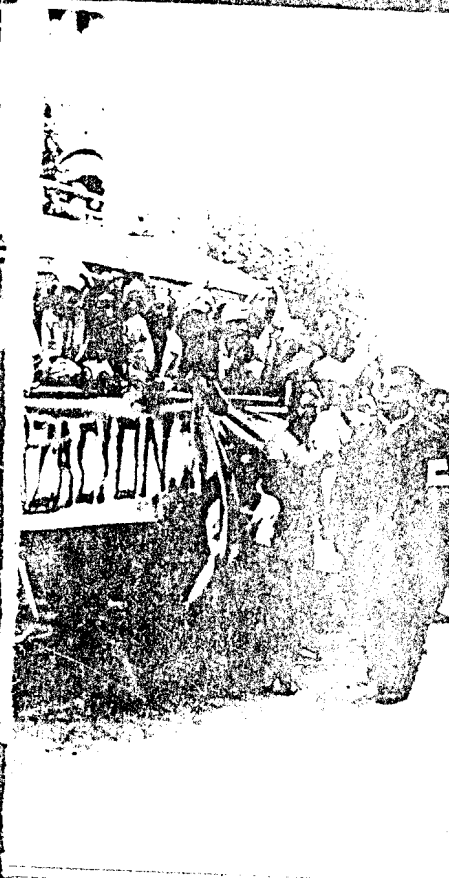
SOLIDARIDAD
CON TODA I
Por encima de todo, nos interesa la
continuación del bloque antifascista

NECESIDAD DE RESOLVER
RAPIDAMENTE LA CRISIS
DE LA GENERALIDAD

SUMARIO

SOLIDARIDAD
Disciplina y
subordinación

iiMac
IA C N T Y I A F A I AL PUE
AF.MAS.V.VERES Y HOK.BRES.AL

Βιβλιογραφία αναφερόμενη στην Ισπανική επανάσταση αλλά και
στο επαναστατικό κίνημα ως το 1936 στην Ισπανία.

α. "Προσκύνημα στην Καταλωνία" - Τζέφρεϊ Ουόγουελ, εκδ. Αλεθνής
Βιβλιοθήκη

β. "Η Ισπανική Επανάσταση του 1936 και ένας κριτικός απολογισμός"
Μάρριτ Μπούκτσιν, εκδ. Ελεύθερος Τύπος

γ. "Το σύντομο καλοκαίρι της Αναρχίας" - Χονς Πόγκινους Εντσε-
μπέργκερ

δ. "Οι Αναρχικοί" - Τζέημς Τζολ

ε. "Η Ιστορία της αναρχίας" - ΝΑΚ ΝΙΤΣΛΑΝ, εκδ. Αλεθνής Βιβλιο-
θήκη.

στ. "Οι αναρχικές κολλεκτίβες 1936 - 1939"

ζ. Περίοδικο Νο 4: Ο ταξικός πόλεμος στη Βαρκελώνη.

η. "Η GPU στην Ισπανία" - Α. Ολίβιο, εκδ. Ελεύθερος Τύπος.

θ. Ο ΙΣΠΑΝΙΚΟΣ ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ - P. ROGER

Το 1995 προβλήθηκε στους κινηματογράφους η ταινία "Τη και Ε-
λευθερία" του Αγγλου σκηνοθέτη Κεν Λόουτς που αναφέρεται στην
Ισπανική επανάσταση με μια αποκαλυπτική όσο και ανθρώπινη προ-
σέγγιση.

Το " Χτές Βράδυ" είναι ανοιχτό στην ελεύθερη παράθεση ιδεών, απόψεων, εκφράσεων, στην προσπάθεια του να διευρύνει ένα γόνιμο πείσμα έναντι του γενικευμένου ψεύδους και της εμπορευσιμότητας της ανθρώπινης δημιουργίας.

Ζητήσαμε λοιπόν τη γνώμη από τον εκπρόσωπο του Αναρχικού Μαύρου Σταυρού στην Ελλάδα (οργάνωση διεθνούς αλληλεγγύης προς κάθε διωκόμενο από την εξουσία άνθρωπο) που από τα χρόνια της Χούντας ως τα σήμερα έχει αναπτύξει μια πολύπλευρη δραστηριότητα ως αναρχικός ,του δικηγόρου Βασίλη Καραπλή, τόσο για την πολιτική της Ε.Ενωσης και της Επιτροπής όσο και για τις δυνατότητες αντίστασης των εξουσιαζομένων στις σημερινές ρευστές κοινωνικές συνθήκες.

ερ. Ποιά πιστεύετε πως είναι η επιρροή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Ελληνική πολιτική πραγματικότητα;

Β.Κ: Κατ'αρχην, αυτό που λέμε Ευρωπαϊκή Ένωση εκφράζεται και στην ουσία προσωποποιείται στη λεγόμενη Επιτροπή της Ε.Ε. Παρ'όλα αυτά πιστεύω ότι υπάρχει κάποια εσκεμμένη παραπληροφόρηση. Μιλάμε για ενωμένη Ευρώπη χωρίς να υπάρχει κανενός είδους Ε.Ευρώπη.

Οι λαοί της Ευρώπης εξακολουθούν δυστυχώς να είναι χωρισμένοι, εξακολουθούν να αλληλουποβλέπονται και η Επιτροπή της Ε.Ε δεν είναι παρα το διευθυντήριο της.

Αυτό το διευθυντήριο αποτελείται από καποιους τεχνοκράτες οι οποίοι λειτουργούν σαν υπάλληλοι συγκεκριμένων μεγάλων συμφερόντων, Ευρωπαϊκών και μη εταιριών. Άλλωστε αυτές οι μεγάλες εταιρείες δεν μπορούν να θεωρηθούν ούτε Ευρωπαϊκές, ούτε Αμερικάνικες, αποκτούν μια παγκοσμιότητα. Μάλιστα την εννοια λοιπόν, το Ευρωπαϊκό Διευθυντήριο επιβάλλει και στην Ελλάδα, η οποία συμμετέχει και συνεχεται στο ίδιο, μια πολιτική ηγεσία, με την εννοια ορισμένων τεχνοκρατών Ελλήνων, να προσπαίσουν τα συμφέροντα αυτού του μεγάλου διεθνοποιημένου κεφαλαίου.

Οι Έλληνες πολιτικοί, όλο και περισσότερο σήμερα, συνειδητοποιούν τον ρολο τους σαν υπάλληλων αυτού του κεφαλαίου, δεν ενδιαφέρονται πια ούτε για την καλή τους φήμη, τα σκάνδαλα διαδέχονται το ένα το άλλο και οι πολιτικοί δεν δίνουν πια κυριολεκτικά δεκάρα. Αυτό συμβαίνει γιατί η θεληση της Ε.Ε. του διευθυντηρίου της είναι η Ελλάδα να μεταβληθεί σε μια χώρα πάμφθηνου εργατικού δυναμικού για τα δικά τους συμφέροντα ώστε οι Έλληνες πολιτικοί θα πρέπει να προδώσουν τους κατοίκους αυτής της χώρας και να επιβάλλουν την θεληση του διευθυντηρίου.

Ξέρουν λοιπόν, οι Έλληνες πολιτικοί ότι οι επαφές τους με τον Ελληνικό λαό διαρκώς εξαφανίζονται. Κοιτάζουν επομένως μόνο το δικό τους βραχυπρόθεσμο συμφέρον (οικονομικό, προσωπικό, ηθικό, φιλοδοξίες) και αδιαφορούν για το αν θα ξαναεκλεγούν και για την υστεροφημία τους.

Πολιτικοί σαν τον Καραμανλή φθάνουν στι σημείο να αδιαφορούν για το τι θα γράφουν για αυτούς τα βιβλία ιστορίας μετά 100 χρόνια. Δεν ενδιαφέρονται παρά μόνο για το πώς θα αρπάξουν και πώς θα πλουτίσουν.

ΕΡ: Ας γενικεύσουμε τέτοιες κατευθύνσεις της πολιτικής της Ε.Ε και της Επιτροπής που άλλωστε έχουν διατυπωθεί σε κείμενα όπως η Λευκή Βίβλος, η Σύμβαση του Shengen, που παραμένουν άγνωστα για την πλειονότητα του κόσμου.

Β.Κ: Το να το θέσουμε γενικά σημαίνει ότι χρειάζεται να αναφερθούμε και σε κάποιους άλλους τομείς, π.χ στον τομέα της παιδείας. Ήδη έχουμε μια υποβάθμιση της Ελληνικής παιδείας, εσκεμμένη και προγραμματισμένη.

Μια υποβάθμιση του δημοσίου τομέα παροχής υπηρεσιών επίσης εσκεμμένη, καλομελετημένη, προγραμματισμένη.

Και στους δύο τομείς, μιλάμε πια ανοιχτά για το πέρασμα τους σε χέρια ιδιωτικά εννοώντας βέβαια το μεγάλο διεθνές κεφάλαιο.

Το ίδιο το κράτος παύει να είναι ανεξάρτητο και αυτόνομο από τη στιγμή που η πολιτική του ηγεσία δεν είναι παρά μια δράκα υπαλλήλων αυτού του διεθνοποιημένου κεφαλαίου.

Η ΓΑΤΣ, η ένταξη της Ελλάδας στη Ε.Ο.Κ, δεν δείχνει τίποτε άλλο από αυτή τη άρνηση που βέβαια για έναν αναρχικό θα ήταν όνειρο και ιδανικό εαν σήμαινε την απαλλαγή των κατοίκων της χώρας από την εξουσία αυτή, γι αυτό όμως η άρνηση της ανεξαρτησίας της χώρας σημαίνει την υποταγή της σε μια άλλη, πολύ πιο άμεση και καταπιεστική εξουσία απ'ότι θα ήταν η εξουσία των ντόπιων πολιτικών.

Η σύμβαση του Shengen δείχνει ακριβώς τα προηγούμενα.

Αυτή τη στιγμή μετά από δέκα περίπου χρόνια συζητείται στη Βουλή το νομοσχέδιο για την δήθεν προστασία των προσωπικών πληροφοριών από την ηλεκτρονική τους επεξεργασία. Είχαμε πει τότε, πριν 10 χρόνια, το λέμε και σήμερα ότι τέτοια προστασία με τα σημερινά τεχνολογικά δεδομένα είναι αδύνατο να υπάρξει. Παρ'όλα αυτά θα κατατεθεί και πιστεύουμε δυστυχώς ότι και θα ψηφιστεί γιατί η κυβέρνηση χρειάζεται κάποιο άλλοθι για να επιβάλλει την αμεσότερη καταπίεση που απαιτεί το διεθνοποιημένο κεφάλαιο. Γιατί τώρα το διεθνοποιημένο κεφάλαιο θέλει να μας φακελώσει; Μα θέλει να το κάνει για να ξερει τις δυνατότητές μας, ενδεχομένως να αντισταθούμε στις θελήσεις του, τις δυνατότητές του να εξοντώνει όσους από εμάς πρόκειται να του σταθούμε εμπόδιο. Στα ίδια πλαίσια κινείται και η διαρκώς καταπιεστικότερη νομοθεσία όλων των Ευρωπαϊκών χωρών σ'ότι αφορά τους ξένους μεταναστές.

Αυτό που λέμε "φρούριο" Ευρώπη γίνεται σήμερα πραγματικότητα. Η Ελλάδα σ'αυτό το σύστημα αποτελεί το επόμενο μαλακό υπογάστριο επειδή συνορεύει με χώρες της Ασίας και είναι πολύ κοντά στην Αφρική.

Πράγματι οι μετανάστες που θέλουν να κινηθούν προς τις χώρες της Κ.Ευρώπης θα περάσουν υποχρεωτικά από την Ελλάδα. Μπαίνει επομένως το πρόβλημα της αντιμεταναστευτικής νομοθεσίας σε χώρες όπως η Ελλάδα.

Γιατί; Γιατί ακριβώς θα πάψει να αποτελεί η Ελλάδα το εφελτήριο του μετανάστη προς εκείνες τις χώρες εάν η Ελλάδα αρνηθεί να δώσει πολιτικό άσυλο εφόσον είναι η πρώτη χώρα της Ε.Ε που εισέρχεται αυτός.

Οι λόγοι είναι και πάλι οικονομικοί. Ο μετανάστης δεν πρέπει να ελθει προς την Ευρώπη. Ερχόμενος σε αυτή καταρχήν ζητά δουλειά. Δεύτερον ζητά μισθό. Δεν είναι τόσο το θέμα ότι δεν θα βρεί δουλειά όσο το θέμα της ζήτησης μισθού και κοινωνικής ασφάλισης καθώς αυτό θα αυξήσει το κόστος παραγωγής των αγαθών για το κεφάλαιο.

Το Κεφάλαιο προτιμά τον μετανάστη να παραμένει στον τόπο καταγωγής του, να είναι εξαθλιωμένος. Επομένως, να δουλεύει σαν σκλάβος για τα συμφέροντα είτε της UCAR όπως στην Μπομπάλ της Ινδίας, όπως δουλεύουν οι Αφρικανοί στα αδαμαντορυχεία και χρυσορυχεία της Ν.Αφρικής τα οποία παρά την ανεξαρτητοποίηση της χώρας δεν έχουν ανεξαρτητοποιηθεί αλλά παραμένουν στα χέρια του διεθνοποιημένου κεφαλαίου και επομένως να μπορεί να παράγει φθηνά ούτως ώστε να μπορεί να πουλάει ακριβά στον Τρίτο Κόσμο και να πουλά κάπως φθηνότερα στους Κεντροευρωπαίους για να μη τυχόν ξεσηκωθούν και αυτοί.

Εδώ πρέπει να πούμε ότι οι κεντροευρωπαίοι που απολάμβαναν ένα υψηλό βιοτικό επίπεδο σιγά σιγά βλέπουν αυτό το επίπεδο να πέφτει και τουλάχιστον τα τελευταία επεισόδια στη Γαλλία αλλά και προηγούμενα στην Αγγλία με τον Roll Tax, οι απεργίες που ξεσπούν συνέχεια στη βιομηχανία μετάλλου στη Γερμανία, οι απεργίες των ναυπηγών στο Πόρτο Ρέαλ της Ισπανίας και εδώ στον Σκαρμαγκά, στην Ελευσίνα, στο Νεώριο Σύρου δείχνουν ότι οι κάτοικοι της Ευρώπης δεν είναι διατεθειμένοι να χάσουν αυτό το βιοτικό επίπεδο.

Πρέπει επομένως το μεγάλο κεφάλαιο να τους καλμάρει. Για να καλμάρει αυτούς θα μειώσει υποχρεωτικά το βιοτικό επίπεδο των άλλων μη Ευρωπαϊκών χωρών αφού δεν μπορεί να κάνει κάτι τέτοιο στις Η.Π.Α.

ΕΡ: ^{πρά} Γιατίς όποιες ~~Ευρωπαϊκή~~ Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται σε μια φάση πρώιμης αντιπαλότητας, όπως και γενικότερα ενυπάρχει εσωτερική αντιπαλότητα όσων απαρτίζουν το μεγάλο κεφάλαιο

Β.Κ : Βέβαια υπάρχει αντιπαλότητα και έχει σαφώς ιστορικές ρίζες. Όπως σε κάθε επιχείρηση οι συνεταίροι αλληλουποβλέπονται.

Μια γεωγραφική περιοχή στην οποία εκφράζεται αυτή η αντιπαλότητα των φορέων του διεθνοποιημένου κεφαλαίου είναι ακριβώς τα Βαλκάνια. Είναι αυτό που συμβαίνει στη γειτονική μας Γιουγκοσλαβία που διαιρείται αυτή τη στιγμή σε κάποιες ζώνες επιρροής, σε μια ζώνη Ευρωπαϊκή όπου το πάνω χέρι το έχει η Γερμανία και σε μια ζώνη Αμερικάνικη. Αυτή η διαίρεση κάθε άλλο παρά αναίμακτα γίνεται.

Πράγματι, είναι κάποιες χιλιάδες τα θύματα αυτού του πολέμου, πράγματι αυτός ο πόλεμος οφείλεται στην επιθυμία των Αμερικανών να επικρατήσουν στην περιοχή και να συντρίψουν τους Γερμανούς, οι οποίοι και αυτοί θέλουν να επικρατήσουν στην ίδια περιοχή.

Το ίδιο έγινε και στον Περσικό Κόλπο όπου οι Ευρωπαίοι ήθελαν για τη δική τους βιομηχανία το Ιρακινό πετρέλαιο και οι Αμερικανοί από τη πλευρά τους ήθελαν να καταστρέψουν το Ιρακινό πετρέλαιο, απλά και μόνο για να μην το πάρουν οι Ευρωπαίοι και για να μην μπορέσει η Ευρωπαϊκή βιομηχανία να γίνει ανταγωνιστική προς την Αμερικάνικη.

Το ίδιο προβλέπεται να γίνει και σε μια σειρά άλλων χωρών. Στην Κορέα ήδη έχουμε τις πρώτες αψιμαχίες Βορείων και Νοτίων, ελάχιστο χρόνο μετά τα κάποια ελπιδοφόρα μηνύματα για τη προσέγγιση των δύο χωρών (στην ουσία μια εθνότητα με δύο διαφορετικές ηγεσίες) και από εκεί και πέρα αρχίζουμε να αναρωτιόμαστε, θα φθάσουμε τελικά σε κάποιον καινούργιο παγκόσμιο πόλεμο;

Η απάντηση είναι καταφατική.

Αυτός ο νέος παγκόσμιος πόλεμος στην ουσία έχει αρχίσει. Δεν θα είναι ένας παγκόσμιος πόλεμος όπως ο αμέσως προηγούμενος του, παρ'όλα αυτά δεν θα υστερήσει ούτε σε αίμα, ούτε σε θύματα, ούτε σε καταστροφές. Ποιοί θα βγούν κερδισμένοι από αυτόν τον πόλεμο; Μα όπως τότε οι Κεφαλαιοκράτες. Απλά και μόνο θα διαμοιράσουν τον κόσμο και τις περιουσίες τους και θα ξαναφτιάξουν το τράστ.

ΕΡ: Το τραγούδι λέει " τίποτα δεν πάει χαμένο " αλλά για να κερδηθεί;

Β.Κ : Οπωσδήποτε τίποτα δεν πάει χαμένο. Για να κερδηθεί χρειάζεται η οργάνωση της σκέψης και κατόπιν της δράσης. Αυτή η οργάνωση σκέψης και δράσης σήμερα είναι πιά εύκολο να δημιουργηθεί λόγω της ρευστότητας της κατάστασης. Μ'άλλα λόγια θα μπορούσαμε να πούμε εάν δεν τογς φάμε θα μας φάνε.

Αυτό ισχύει σε κάθε περίπτωση και σε κάθε ιστορική στιγμή. Σήμερα εκτός του ότι ισχύει για το παρόν, ισχύει πια και για το μέλλον.

Η κατάρρευση των κεντρικών μορφών πια εξουσίας,πρέπει να γίνει συνειδητό έργο αυτών που διατείνονται ότι είναι επαναστάτες και πρέπει να γίνει σύντομα πριν προλάβουν αυτές οι κεντροποιημένες εξουσίες να εδραιωθούν.Αυτές οι ιδέες περί Ευρώπης των λαών,περί γης των ανθρώπων πρέπει να μπου πια σε εφαρμογή.Δεν πρέπει αυτές τις ιδέες να τις εφαρμόσει κάποια εξουσία, πρέπει να τις εφαρμόσουμε εμείς οι ίδιοι.Ηδη γίνονται κάποια βήματα προς αυτή την κατεύθυνση,ελάχιστα ίσως και όχι πολύ σημαντικά,αλλά όπως είπαμε,τίποτα δεν πάει χαμένο.

Δεν πάνε λοιπόν χαμένες οι όποιες αντιπολεμικές κινήσεις έχουν σημειωθεί στην περιοχή των Βαλκανίων,δεν πάνε χαμένες οι αντιπολεμικές συναντήσεις που έγιναν στη Σμύρνη,οι κινητοποιήσεις αντιπολεμιστών στην Ελλάδα,όπως δεν πάνε χαμένες οι οικολογικές κινήσεις,οι αντιεξουσιαστικές κινήσεις,δεν πάνε χαμένες οι αναρχικές κινήσεις.

Λόγω έλλειψης χώρου και χρημάτων με τα οποία θα ήταν δυνατόν να προσθέσουμε κάποιες σελίδες ακόμη στο τεύχος δεν είμαστε σε θέση να δημοσιεύσουμε το σύνολο των απόψεων του Β.Κ.

Πάντως σ'ένα πιθανό επόμενο τεύχος οπωσδήποτε θα τις δημοσιεύσουμε καθώς παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον τόσο σε θεωρητικό όσο και σε πρακτικό επίπεδο.

Στις 7 Μάη 1996,άφησε την τελευταία του πνοή,ο Albert Meltzer, ένας από τους επανιδρυτές του Μαύρου Σταυρού,του Διεθνούς δικτύου Αλληλεγγύης κοινωνικών κρατουμένων και διωκόμενων από την εξουσία ατόμων.

Από την νεανική του ηλικία μέχρι και τον θάνατό του παρουσίασε μια έντονη κοινωνική δραστηριότητα ως αναρχικός,συχνά αποτελεσματική, πάντα ανθρώπινη και αλληλέγγυα.

Συμμετείχε ενεργά στις κινητοποιήσεις για την απελευθέρωση του Αλέκου Παναγούλη αλλά και κάθε άλλου κοινωνικού κρατουμένου σε όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη.

Συμμετείχε επίσης και στην έκδοση της Βρετανικής αναρχικής εφημερίδας Black Flag που συνεχίζει να εκδίδεται.

Αφησε πίσω του πυκνότερη έντυπη " παρακαταθήκη " : βιβλία,φυλλάδια, άρθρα.

Να είσαι σίγουρος Albert Meltzer πως η κοινή μας πίστη θα συνεχίσει επίμονα την πορεία της για έναν δικαιότερο κόσμο.

Αντίο....

Υ.Γ: Για το τελευταίο κομμάτι του ανωτέρω αποχαιρετισμού,κάθε ντομάτα καλοδεχούμενη αφού ο Albert Meltzer μεταξύ άλλων είχε πεί για την κηδεία του:....Αν είναι η κατάλληλη εποχή,χιονόμπαλες(αλλιώς ντομάτες) μπορούν να πεταχτούν σε όποιον ξεστομίσει κάποιο-έστω και αξιόλογο - κλισέ του στίλ " ο αγώνας συνεχίζεται "...."

Γ' Αναρχικού!

Η αξιοπρέπεια δεν παραδίνεται

η αξιοπρέπεια αντιστέκεται

σώμενοι και σπλοί αγωνι-
στές από τον ευρύτερο
χριστιανό γύρο. Τέλος ένα
από τους πιο σημαντικούς
ρόλους στην κινητοποίηση
των πολιτών αλλά και ένα
θετικό αντίβαρο στις ξε-
περασμένες τακτικές της
παραδοσιακής χριστιανής
αποτελεί η επαναστατική
"Ανταρτική Ομοσπονδία" -
"AMOR É RABIA" (ΑΓΑΠΗ
ΚΑΙ ΛΥΣΙΑ).

Σε πείσμα του δουκου-
γιάου και του τέλους της
επανάστασης, ένα μικρό κοι-
νότητα της Αστυνομίας Αμε-
ρικής, της τόσο πλούσιας
σε ιστορία επαναστατικών
εργασιών, εφ'όσον έχει
και αντιστέκεται στην προ-
σέγγιση αποκλειστικής της
από την κοινωνία. Η ομάδα
σε μήνυμα ελπίδας, έργο
νομιάς, μια θύλακα και
μεταφορές, σύμφωνα
με τον πατέρα του, ελπίδα,
πείσμα και δύναμη, στη
κοινωνία της εξεγερμέ-
της, επαναστατική, ή
απογυμνωμένη, ή η
προσέγγιση που είναι η
από την κοινότητα, αλλά μεθο-
δικά επάνω μας, θα ανα-
τομική παρουσία στη θέ-
ληση των ανθρώπων του
αγωνίζονται για μια άλλη
κοινότητα.

γινόμενα, τη... ημερομηνία
της Παράνομης επαναστα-
τικής δικτατορίας (νολι-
των για την πρωτομηνιά
του 1994). Τρεις φορές
πρέπει να πείσει η μάσκα
των ανθρώπων που μας λη-
γείσονται, αλλά στην πι-
γύνη και στην ελπίδα
πρέπει να πείσει. Η προ-
δοσία που μας κλέβει τη
φωνή πρέπει να πείσει. Η
κυβέρνηση που μας ληλο-
τεί πρέπει να πείσει. Δι-
κτοσύνη! Ελευθερία! Δημο-
κρατία! Αυτά είναι τα τρία
κλειδιά για τις τρεις
αποκρίσεις".

Ο ΚΑΙΡΟΣ δεν είναι πόνος,
του στον αγώνα του ενάν-
τιος στην απόλυτη εξου-
σία του ΡΠ και του ΖΕ-
ΥΠΕΘ. Τον υποστηρίζουν
το σύνολο αγεδών των κ

τοίμων, τον καιρό του
λήθη της ΕΠΕΑΑ, τον
εξορκισμό νόμιμα και
αυτή. Ενώ παράλληλα και
στο υπόλοιπο "Ελπίδα", ο
κόμος και σ' αυτή τη του-
τεύουσα - μητροπολή, σε
είναι λίγες αυτές που
κάνουν τη φωνή τους να
ντύνει στην πολιτική της
"οικονομία των λίγων",
όπως θάνατος και από τη
διαδήλωση που συγκέντρω-
σε 100.000 άτομα στην
πλατεία Ζόκαλο του "Εξέ-
κο - Σέτυ, στις 12 Ιγ-
νουαρίου του 1994. Η "Α-
ντιπροσωπεία των φωνών
κίτων" και το "δημοκρατι-
τικό μέτωπο" είναι δύο
από τις οργανώσεις που
αγωνίζονται μέσα στα ό-
ρια της πρωτεύουσας του
"Ελπίδα". Πάνε τους δέκα-

Τα αποκλειστικά που γρη-
σιμοποιήθηκαν σ' αυτό το
καίμενο είναι περιμένα
από την έκδοση "...από
τα βουνά του μαξικάνικου
νότου", Θεσσαλονίκη, 1991.

Πιο γρήγορα από τα γεγονότα στο Σινάγο το 1336.60 χρόνια από την επίσης αιματηρή Πρωτομαγιά του 1936 στη Θεσσαλονίκη. 20 χρόνια από το θάνατο (βλ. δολοφονία) του Αλέκου Παναγούλη την 1η Μάη 1976

Η παραπάνω εισαγωγή δεν αποτελεί επετειακό αναμείσθημα. Είναι για εμάς επιμνημόσυνη στο έμφατο της μνήμης και βούληση συνέχειας μιας αέννης πάλης.

Η μέρα της Πρωτομαγιάς στην Τουρκία βάρφηκε πάλι με αίμα (3 επίσημα νεκροί στην Κωνσταντινούπολη). Στη Γερμανία αναρχικοί και αριστεριστές εξέπληξαν με τη δυναμική παρουσία τους, το ίδιο και στην Ελβετία, όπου οι Ελβετοί διαδηλωτές κάθε άλλο παρά νερόβρεστοι αποδείχθηκαν στην υποτιθέμενη γηραιά της ουδετερότητας και της ησυχίας. Πολλοί θυμώθηκαν μέτος και τον Αλέκο Παναγούλη. Εφημερίδες, "φίλοι", κόμματα, όλοι εκείνοι δηλαδή που τον προτιμούν νεκρό "ήρωα", παρά ζωντανό, ανακτόντο άνθρωπο που κάθε άλλο παρά πήγαινε με τα νερά τους.

Τιμούμε τον Αλέκο Παναγούλη ως αυτό που ήταν και είναι για μας ακόμη: ένας συνεπής επαναστάτης και ως παιδί των ειδικών του είδους.

Στην εποχή του εξοντωτικού ανταγωνισμού, της εμπορευματοποίησης της ζωής στο σύνολό της, της περιστολής θεμελιωδών ελευθεριών του ανθρώπου και της επιταχυνόμενης καταστροφής του περιβάλλοντος από τους κερδοσκόπους (σφεντακτά) η Εργατική Πρωτομαγιά είναι μια μέρα οσητήσιο για αντίσταση και πάλη όλων των καταπιεζομένων. Ας απομακρύνουμε τους εργατοπατέρες με τα τσιρόκια τους και ας αυτοοργανώσουμε τη ζωή μας ως ελεύθερα όντα.

ΓΙΑΤΙ Η ΙΔΙΟΚΡΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΉΤΑΝ ΚΑΙ ΜΗΝΑΙ ΟΙ ΔΥΝΑΣΤΕΣ ΜΑΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΛΑΜΙΑΣ

Οι φωτογραφίες είναι από τα γεγονότα του Μάη του '36 στη Θεσσαλονίκη.

ΓΙΑ ΠΑΡΕΡΧΟΝΤΑ ΕΡΧ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΕΠΗ Ι7 ΚΑΙΙΒ-ΙΙ-95

"Δύο ιστορίες υπάρχουν: η επίσημη, η ψευδής που τη διδάσκουν, η ιστορία προς χάρη του δελφίνου (σ.σ. εννοεί το δίδωγο του θρόνου). Επειτα, η μυστική ιστορία, όπου βολισκούνται τα αληθινά αίτια των γεγονότων, μια ιστορία επάσχυνη."

Ο.Ν.Μπαλζακ "Χαμένες Ψευδαισθήσεις"

Το απόγευμα της Ι7-ΙΙ-95 έγινε κατάληψη του Πολυτεχνείου Αθήνας (Ε.Μ.Π) από περίπου 2.000 άτομα του ανένταχτου-αναρχικού χώρου, έχοντας ως κύριο σκοπό της την εκδήλωση αλληλεγγύης προς τους εξεγερμένους του Κορρυδαλλού και προς διωκόμενους αναρχικούς.

Ακολούθησε ο αποκλεισμός του Πολυτεχνείου από τις αστυνομικές δυνάμεις με ρίψη δεικνών χημικών ουσιών, η εκκένωση των γύρω δρόμων από διαδηλωτές που παρέμεναν σε αυτούς, ο άγριος ξυλοδαρμός ορισμένων από αυτούς και σύλληψη 38 διαδηλωτών, η μεταφορά σε νοσοκομεία καταληφθέντων επηρεασμένων από την τοξικότητα των χημικών ουσιών, η απ'ευθείας κάλυψη του γεγονότος από τα Μ.Μ.Ε με αποκάλυπτη επιθετικότητα προς τους καταληφτές που λειτούργησε προπαγανδιστικά για το τελικό εγχείρημα της σύλληψης 504 από τους καταληφτές το πρωί της 18 Νοέμβρη ενώ ταυτόχρονα παραβιαζόταν το πανεπιστημιακό άσυλο.

Τη νύχτα εκείνη τα Μ.Μ.Ε. επιδόθηκαν σε μια πολύωρη κάλυψη των γεγονότων σε ταυτόχρονη σύνδεση με τις φυλακές Κορυδαλλού, εκμεταλλευόμενα τις περιστάσεις, "πετώντας" διασημιστικά, διεγείροντας τα ένστικτα υποταγής και αντίδρασης των τηλεθεατών, προτείνοντας επέμβαση των μπλόκων και κορυφώνοντας υστερικά όσο και υποκριτικά για την αναποτελεσματικότητα αστυνομίας και Συγκλήτου του Πολυτεχνείου καθώς το κλού μιας πετυχημένης κάλυψης θα ήταν η ύπαρξη θύματος ή θυμάτων για να'χουν να πορεύονται τα όψιμα κοράκια της σπαρρασμένης κοινωνίας.

Τη νύχτα εκείνη, η Σύγκλητος του Πολυτεχνείου αποφάσισε την παραβίαση του ασύλου, ο δε Μερκάτος Νικολάος (πρύτανης του Ε.Μ.Π.) πιέζοντας προς αυτή την κατεύθυνση, έγινε ο αδιαφιλονίκητος πρόεδρος στο θέμα κατάργησης του ασύλου, αφού επί της πρυτανείας του έδωσε την άδεια κατάργησης στην ουσία του ασύλου: στις 16-7-1991, στις 24, 25-10-1991, τότε που κήκε το κλίριο της Πρυτανείας από τους γνωστούς-αγνώστους του κράτους (μιμούμενοι τους ναζιστές που το 1933 έκαψαν το Ράιχσταγκ) και στις 17, 18-ΙΙ-1995, όπου η παραβίαση του ασύλου συνοδεύτηκε με τη σύλληψη 504 καταληφθέντων.

Το δίχως άλλο ο Μερκάτος είναι κάτοχος απίστευτων ρεκόρ, όσο για τις δικαιολογίες του και τις τηλεοπτικές του εμφανίσεις τις επόμενες ημέρες αυτό που έχουμε να πούμε είναι ότι στο πρόσωπο του το ψεύδος, ο εξευτέλισμος, η μιζέρια, η δουλική τητά, βρήκαν έναν άριστο εκπρόσωπο τους.

Δικαιολογημένα λοιπόν του απονέμουμε την προεδρία της Δέσμης των πρυτάνεων εκείνων που αποφάσισαν την κατάργηση του ασύλου του είναι κατά χρονική σειρά, αρχής γενομένης από το 1973 οι: Σδρόκας (πρύτανης στο Αριστοτέλειο Θεσσαλονίκης) 17-18/ΙΙ/73, Μ. Σταθόπουλος 17-18/ΙΙ/85, Χρήστου (πρύτανης Α.Σ.Ο.Ε.Ε) καλοκαίρι 1994, Ν. Μερκάτος.

Η προπαγάνδα συκοφάντησης της κατ'άληψης από το κράτος και τα Η.Μ.Ε., τις ημέρες που ακολούθησαν στράφηκε σε συγκεκριμένα περιστατικά ενώ αποσιωπήθηκε πλήρως ο σκοπός της κατ'άληψης.

Τα περιστατικά αυτά ήταν: α./ Το κόψιμο της ελληνικής σημαίας. Θέλουμε να τονίσουμε ότι είμαστε αντίθετοι στην ύπαρξη σημαίων ως συμβόλων πολιτικών, εθνικών, θρησκευτικών, αθλητικών ιδεολογιών. Επίσης, ως μην ξεχνάμε ότι τη δεδομένη στιγμή υπήρχαν απέναντι οι κόμρες που έρπαζαν την ευκαιρία συκοφάντησης των καταληψιών, ότι (προσωπική μας γνώμη) ήταν μια αντιδραστική κίνηση αποτέλεσμα οργής και έλλειψης ψυχραιμίας που χρειάζεται σε τέτοιες περιπτώσεις. Να μην ξεγνοῦμε ακόμη, ότι τη σημαία έχουν χρησιμοποιήσει ως σύμβολο και οι αναρχικοί-μαυροκδικινη-που συμβολίζει τον πόνο και τη δυστυχία του ανθρώπου σε μία εκμεταλλευτική κοινωνία μαζί με τη λαχτάρα και την αποφασιστικότητα πάλης για μία καλύτερη ζωή μες σε συνθήκες ισότητας, ελευθερίας και αλληλεγγύης. Άλλωστε η εθνική σημαία αποκτά διαφορετικούς συμβολισμούς κατ'επίστασιν, δηλ. για αρκετούς δε συμβολίζει το έθνος-κράτος αλλά είτε τον εθνικοσπελευθερωτικό αγώνα, είτε την αντίσταση σε εισβολείς όπως στους Ιταλούς φασίστες και στους Γερμανούς ναζιστές την περίοδο 1940-1944, οπότε αν και παρέμεναν σε πλήρη κρήνη εχθρική στάση στην κίνηση αυτή του καψίματος της σημαίας.

Σαφέστατα, η μετέπειτα δίωξη των Γ. Ρούση-Β. Δισμαντόπουλου που αμφισβήτησαν με δηλώσεις τους την κυρίαρχη άποψη για την εθνική σημαία (οι οποίοι σθώθηκαν μετέπειτα, τον Μάιο του 1996) αποκάλυψε τη βαρύτητα που εξακολουθεί να έχει για το κράτος η διατήρηση συγκεκριμένων συμβόλων προκειμένου να περνά μέσω αυτών διαιρέτικές και μισάνθρωπες αντιλήψεις.

Β. Οι υλικές ζημιές στο χώρο του Πολυτεχνείου.

Η προστασία της ανθρώπινης ζωής αποτελεί δ' αμεσότερη ανάγκη από τη διαφύλαξη της σκευαιότητας αντικειμένων ακόμη και πρωτότυπων έργων (κανένα πρωτότυπο έργο ιδιαιτέρως καλλιτεχνικής αξίας δεν καταστράφηκε στο κτίριο της σχολής Καλών Τεχνών). Η σκέτη κατ'άστροφη τους όμως δεν εξυπηρετεί σε τίποτε.

Για τον σάλο που ξεσήκωσαν οι παρευρισκόμενοι την Ιεροσύνη της κρατικής εξουσίας και της ιδιοκτησίας, η απάντηση είναι πως στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκούνι.

Η ατέλειωτη ιστορία εκμετάλλευσης, τερράσιων τρυπών σε εργολαβίες, σε προμήθειες, σε διασπάθιση του λεγόμενου "δημόσιου χρήματος", οι μεγαλοκαταθέσεις σε τράπεζες (ξένες και ελληνικές) οι ληστρικές ανατιμήσεις-φορολογίες (άμεσες και έμμεσες), η απόκτηση περιουσιών και κύρους στην κυριολεξία στηριζόμενη σε αλμα, θανάτους, εξαθλίωση από τους κυρίαρχους της ελληνικής αλλά και κάθε κοινωνίας είναι η αδιάφευστη απόδειξη του δικαίου κάθε εξεγερμένου.

Το ζήτημα βέβαια είναι η ίδια η κοινωνία να ανακαλύψει το "πόθεν έσχες" όλων των ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΩΝ με πιο άμεσους τρόπους και να επαναφέρει τον κοινωνικό πλούτο στα χέρια της, διανέμοντας τον ύστερα προς όφελος όλων των ανθρώπων.

Όσο για τη στάση των ηγεσιών, των εκδοτικών οργάνων αλλά και αρκετών μελών της κοινοβουλευτικής αλλά επίσης και της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς (Κ.Κ.Ε., ΣΥΝ, Ν.Α.Ρ.) δεν προκύπτει μια κοινή άποψη. Γεμάτο το παρελθόν τους από προθέσεις αντιδράσεις κατασκευασμένης του αναρχικού-ανένταχτου χώρου. Οι ενάπομειναντες εκφραστές του εξουσιαστικού σοσιαλισμού δεν αξίζουν πλέον κοινής απάντησης. Την μόνη απάντηση που τους αξίζει ευχόμεστε να την πάρουν σε γενικευμένες εξεγερσιακές κατστάσεις, γιατί αρκετές ήττες και θανάτους έχει κοστίσει η συνεργασία με αυτούς στο παρελθόν.

Επειδή όλες τους οι προδοσίες έχουν αποκαλυφθεί, προτρέπουμε (απλά) όσους εξακολουθούν να παραμένουν μέλη αριστερών-αριστεριστικών οργανώσεων ν' ανατρέψουν τις ηγεσίες τους και να συμπορευτούν σε μια σδιάκοπη πόλη ανατροπής των ιεραρχικών δομών οργάνωσης διαφορετικά δεν υπάρχει κοινό σημείο αναφοράς γιατί η υποχρεωτική-συναινετική συμπίεση μ' αυτούς τους ενδυναμώνει ως μελλοντικούς σφόντες μας (τίποτε δεν είναι απίθανο σε τούτη τη ζωή).

Η ΛΗΘΗ ΕΙΝΑΙ Η ΦΥΛΑΚΗ ΚΑΙ ΕΝΙΟΤΕ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Το τι ακολούθησε τη σύλληψη των 504, μια ιστορία που σε δικαστικό-δικαστικό επίπεδο δεν έχει λήξει ακόμη, παρουσιάζει ξεχωριστό ενδιαφέρον.

Η καταπάτηση των από το ίδιο το κράτος θεσπισμένων αρχών της δικονομίας στην ποινική δίκη, ο διαχωρισμός των δικών παρά το ενιαίο της δίκης που αφορά κυρίως το αρθ. 187 (παρ. 2), οι παλινωδίες σε δικονομικό επίπεδο των δικαστών, οι καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας (αστυνομικοί-καθηγητές του Ε.Μ.Π.) που δεν αποδεικνύουν τίποτε αφού μόνο αόριστες εκτιμήσεις προβάλλουν χωρίς να είναι σε θέση να κατονομάσουν ή να περιγράψουν οποία δήποτε ποινική ευθύνη των καταληφθέντων οι οποίοι βέβαια αιχμωνταν σε μια προσχεδιασμένη επίθεση της αστυνομίας, οι παρεμβάσεις του προέδρου και του εισαγγελέα του Α.Π.΄γου προς την κατεύθυνση της καταδίκης των 187 καταληφθέντων που δικάστηκαν (τυπικά) σε χωριστή δίκη που ήταν αποτέλεσμα κατηγοριοποίησης των συλληφθέντων με κριτήρια πολιτικά, κοινωνικά, οικονομικά, φανέρωσαν την πραγματική διάθεση του κράτους (πολιτικής, αστυνομικής, δικαστικής εξουσίας) να σκληρύνει απροκάλυπτα πια τη στάση της έναντι του αναρχικού-ανένταχτου χώρου.

Να σημειώσουμε ότι στις 18/3/96, κατατέθηκε αίτηση απόλυτης ακυρότητας της διαδικασίας από τρεις δικηγόρους έντεκα καταληφθέντων, ενέργεια που είχε να εμφανιστεί σε δικονομικό επίπεδο πάνω από 30 χρόνια.

Οι μαζικές ποινές πελθουν πλέον πως τ' αστείλα τελειώνουν όπου να'ναι γιατί οι συνθήκες (οικονομικές-κοινωνικές) διαβίωσης φθάνουν σε όρια πέραν της αντοχής και άρα η τρομοκρατία του πληθυσμού μέσω παραδειγματικών ποινών και συμπεριφορών προς τους κυριότερους πολέμιους του εκμεταλλευτικού συστήματος κοινωνικής οργάνωσης, η συστηματική παραπληροφόρηση του εν είδει πλύσης εγκοφάλλου, συνιστούν για την εξουσία τρόπο ανάσχεσης της ανασπόμενης σύγκρουσης.

Βιώνουμε ένα μετασχηματισμό της κοινωνικής ζωής στα πρώιμα στάδια του, προσανατολισμένο προς μία παγκοσμιοποίηση των κοινωνιών, όπου ο έλεγχος της προσωπικής ζωής, οι οικονομικές ανισότητες, οι πόλεμοι, η αποξένωση και η έλλειψη συλλογικότητας θ' αποτελούν βασικά χαρακτηριστικά της επερχόμενης Νέας Τάξης Πραγμάτων.

Προσωπικά εκτιμούμε ότι ο δρόμος για την προέσπιση της στοιχειωδούς και την ανάκτηση της απόλυτης ελευθερίας απαιτεί μια συνειδητή στάση ζωής και μια ευέλικτη οργάνωση όλων όσων πιστεύουν ότι η ελευθεριακή κοινωνία είναι δυνάστη παρά τις οξυμένες σημερινές αντιξοότητες.

Ας μην ξεχνούμε, ας μην λιποθυγούμε, ας μην πλανημάστε, ας σταθούμε αλληλέγγυοι ξεπερνώντας συνήθειες, ελπίδες, φόβους, συμφέροντα.

Για να 'ρθει ένας καιρός που θα καληδηήσουμε όρθιοι και στην ομορφιά γενναίοι"

"Τίποτα.

Το λοιπόν το πηρ' απόφαση:
Ν' απομονώσω κάποιο σκέπτημα
στην τύχη και να το τρισεγεθύνω
από πείσμα κυρίως ή εάν όχι κι από μια
διάθεση να δω τι γίνεται άμα
πας κόντρα στα λεφτά, κόντρα στον άνεμο
κόντρα στη σιγουριά κόντρα στην αγωνία

Οδ. Ελύτης-"Μαρία Νεφέλη"

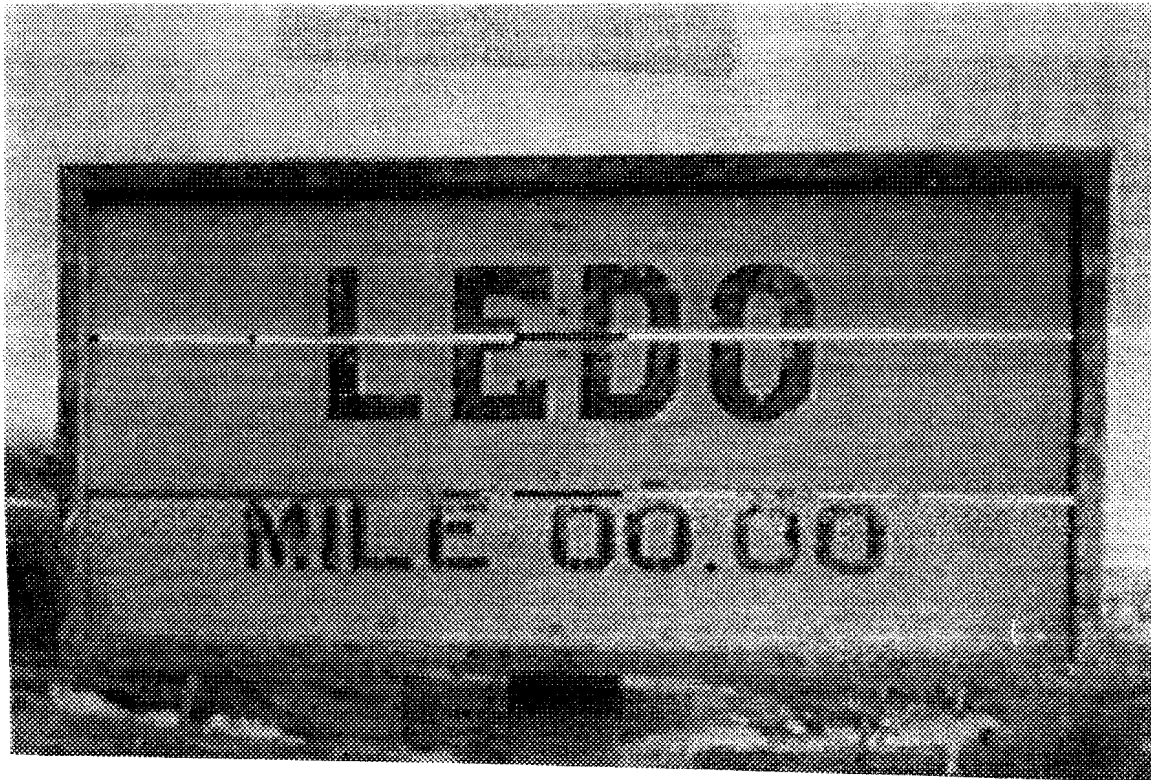
Απρίλιος-Μάϊος 1996

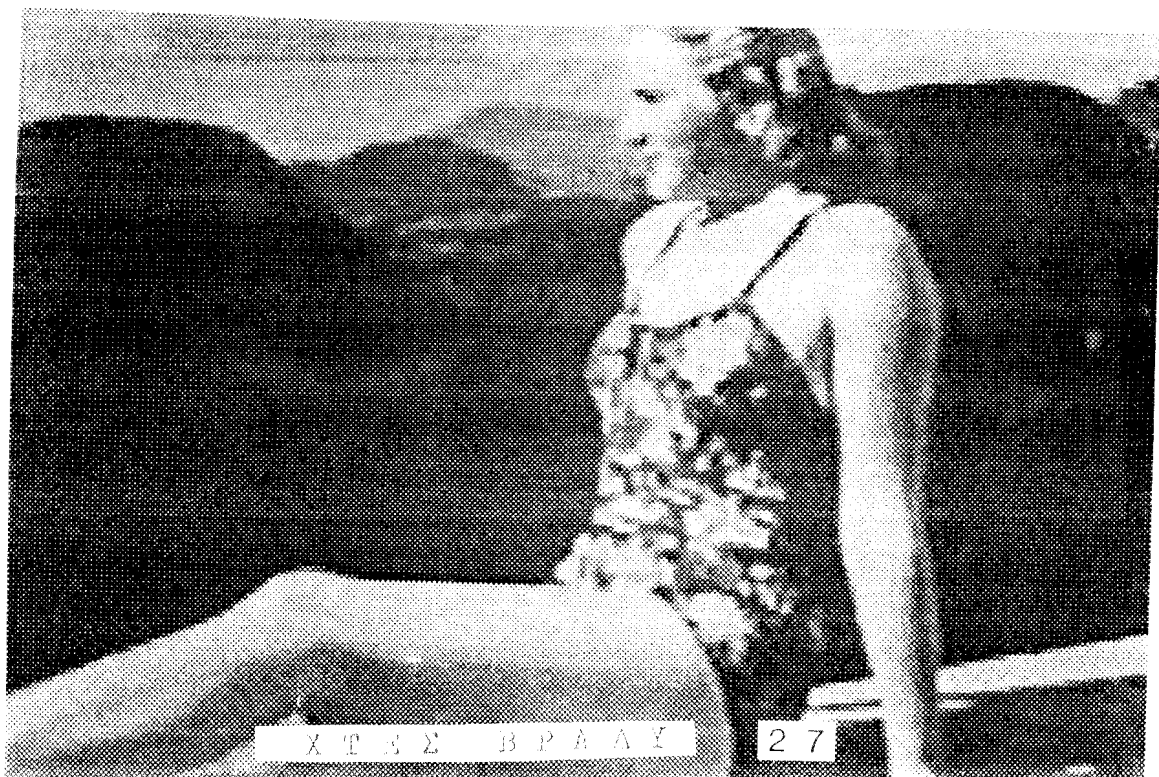
Παραλειπόμενα του 2ου.

Οι σπάνιες φωτογραφίες του 2ου παγκοσμίου δεν έχουν σαν σκοπό την καλύτερη εκμάθηση της ιστορίας του. Απλά και μόνο θέλουν να τονίσουν κάποιες ιδιαίτερες στιγμές, στιγμές θολές, αποτυπωμένες σε κακής ποιότητας χαρτί, που έμελλε να γίνουν αθάνατες.

1. Η παραφροσύνη σε όλο της το μεγαλείο. Ταξιδεύοντας μέσα στο χρόνο κάποιος που θα ήθελε να επισκεφτεί το "LEDO" κάτι θα έπρεπε να τον ειδοποιεί ότι είναι ήδη εκεί, ανεξάρτητα αν δεν υπάρχει τίποτα που να το πιστοποιεί. Λέτε αυτός να είναι ο σκοπός της τεράστιας πινακίδας, η προειδοποίηση στον ταξιδιώτη από το μέλλον;

2. Μια παραφροσύνη που δεν φαίνεται να ταραξεί τα λιμνάζοντα νερά της ψυχής της Εύας Μπράουν. Αντίθετα η εμφάνιση με μαγιά σε βουνά καπου στη Γερμανία, δείχνει μάλλον να την ηρεμεί. Μια Εύα Μπράουν που κανείς δεν θα μαθει ποτέ πόσο επηρέασε την ίδια την ιστορία, το μέλλον του κόσμου, το παρόν το δικό μου, το δικό σου....

3. Τα παιδιά του πολέμου τραγικές φιγούρες και ήρωες ταυτόχρονα. Πολλά από αυτά κατάφεραν να μεγαλώσουν αρκετά ώστε να συλληφθούν ή να θαφθούν ζωντανά σε σκαμμένα με "κόπο" χαντάκια.

4. Και ήταν εκεί η ψυχρή μηχανή για να αποθανάτισει το παιδί που αντιμετωπίζει τον θάνατο. Η ψυχρή μηχανή που δεν κάνει διακρίσεις και αποτυπώνει σε μια στιγμή το γλυκό χαμόγελο και τον τρόπο μαζί. Μια στιγμή πέρα από κάθε περιγραφή, μια στιγμή ζωής πριν απ'τον θάνατο.

Η ξεκούραση γίνεται εφιάλτης. Το μυαλό ευάλωτο δεχεται μηνύματα φόβου, σκιές, πρόσωπα, καταστάσεις συνήθως όχι ευχάριστες. Οι κάποιες αναλαμπές σβήνουν γρήγορα.....

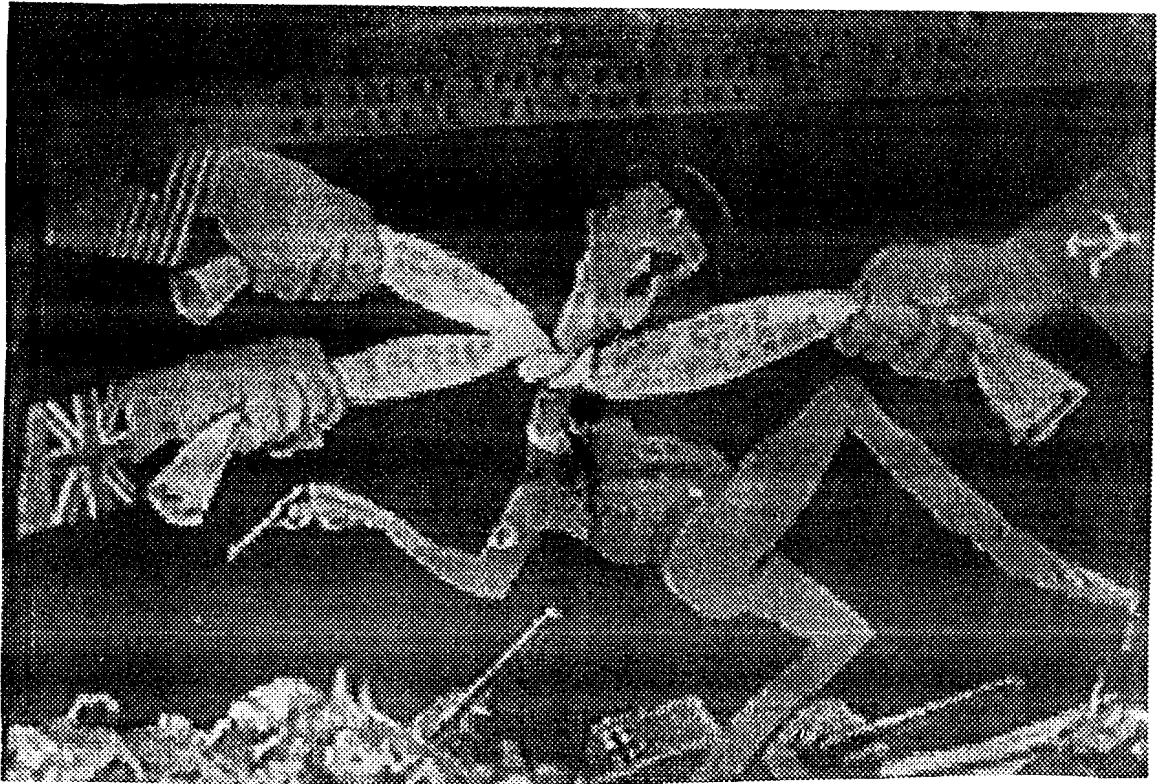
.....βουλιάζουν χτυπημένες από την πραγματικότητα αφήνοντας το " όνειρο " άψυχο, βουβό να κείτεται στην άκρη της αιωνιότητας.

Η προπαγάνδα, μορφή πολέμου το ίδιο σκληρή και ανελέητη όπως και ο πόλεμος των χαρακωμάτων, περνάει μηνύματα στον απλό λαό που εξυπηρετούν τον τελικό σκοπό, την τελική νίκη. Η επιβολή στον απλό κόσμο των ιδεών, με σκοπό την υιοθέτησή τους από αυτόν, του καθενός που χρησιμοποιεί την μορφή αυτή πολέμου φαίνεται να είναι εύκολη υπόθεση.

Οι σύμμαχοι δυνάμεις σφίγγουν τον λαιμό του Αδόλφου στην προσπάθειά τους να πνίξουν το κακό θηρίο. Κι αυτός σε μια περίεργη χορευτική φιγούρα (ποιός ξέρει τα υπονοούμενα του καλλιτέχνη) δείχνει να υποφέρει αλλά και να μην παραιτείται από τον οπλισμό του κάνοντας έτσι την απόλαυση των συμμάχων μεγαλύτερη.

Από την άλλη μεριά η αντίπερα όχθη προτείνει στον απλό λαό να μην αγοράζει από μαγαζιά Εβραίων και να μην χρησιμοποιεί προϊόντα τους. Αλλιώς οι ίδιοι οι Εβραίοι θεωρούνται ανακυκλώσιμοι και πρώτης τάξεως πρώτη ύλη για τη παραγωγή προϊόντων καθαριότητας.

Wie bei Deutschen?

**Germans defend
yourselves against Jewish
atrocious propaganda**

Buy only at German shops!

ΥΠΟΜΝΗΣΗ ΓΙΑ ΣΟΒΑΡΟΥΣ ΚΛΟΟΥΝ

Γυμνοί από Αγάπη κι απο μίσος διωγμένοι σαν εξτρεμιστές
γνώρισαν τον Χριστό μες απ'την πείνα τους και μες τις φυλακές
πεθαίνοντας στον τρόπο ότι πέθαινον
τους είδα.....

περαστικός από τις αίθουσες του πανεπιστημίου και των
δημόσιων ψυχιατρείων να συλλαβίζουνε την αλφαβήτα
της Κραυγής.

Πάνε πέντε χρόνια χωρίς την παρουσία του Παύλου Σ. στο
μάταιο τούτο κόσμο. Οτι προλάβανε ακούσαμε, ότι πρόλα-
βε έδωσε - κι ήταν αρκετά - αυτός ο σεμνός εκφραστής, της
αληθινά τραγικής πλευράς της ζωής. Σε πόσες στιγμές
δεν μας συντρόφεψε με τραγούδια τόσο μοναδικά όσο και
τα βιώματα που τα δημιούργησαν και που αγαπήθηκαν
γιατί υπάρχει ο Κοινός Τόπος.

Σ'ένα σημείωμα, δυό μέρες μετά τον θάνατό του σε απογευ-
ματίνη εφημερίδα κάποιος κ.Β.Π γράφει " Κάποιες από τις
τελευταίες του στιγμές πέρναγε ο Παύλος την Τετάρτη το
απόγευμα σε μια μικρή πλατεία δίπλα στο περίπτερο, εκεί
στη γειτονιά του, τη γειτονιά μας. Στην Κυπριάδου.
Αγκαλιασμένος μ'ένα δέντρο κάτι σαν ακακία λες κι ήθελε
να ριζώσει ξανά στη μητέρα γή. Απ'το δέντρο στο πλαϊνό
παγκάκι δυό μέτρα απόσταση, σ'ένα χώρο παραισθήσεων
έμοιαζε να βλέπει σε φίλμ την σύντομη ζωή του.
Ήταν φαινεται πολύ κοντά στο τέλος. Η πλατεία ήταν αδεια
μονάχα η σοκαρισμένη περιπτερού και ο γείτονας που
βγήκε για τσιγάρα. Βλέπανε τον Παύλο πρωταγωνιστή και
θεατή ταυτόχρονα να συνωθείται με τον εαυτό του στην
εξοδω."

"Γιος μας ή θα γίνει αν κάποτε
αγγίξεις το κορμί μου
και το βρεις τσακισμένο απ' τις πληγές
και γύρω σου κούκλες χλωμές
ανίκανες να ακούσουν την φωνή σου
και οι αλήθειες σου να σέρνονται
στο πάτωμα γυμνές."

Είχαν ήδη φύγει ο Μάνος Λοιζος, ο Νικόλαος Ασιμος, ο
Νίκος Ξυλουρης, ο Φάνης Χηνάς όπως και φίλοι άγνωστοι
απ'τον πολυ κόσμο.

"Ένα φύσημα όλοι μας και η φύση ούτε που σαιλεύει"

Ένα επίμονο αντίο, κοφτερό λεπίδι και σταθερή αιμοραγία
που δεν τρέφει μόνο η θύμηση αλλά και η κίνηση, να
φτασουμε το εσώτερο χρέος στο άπλιτο φως, μικρά
και μεγάλα παιδιά που δεν είπαν τον τελευταίο τους λόγο
που συνεχίζουν τον χορό τους με την νοερή παρουσία αυτών
που έφυγαν.

Ανθρωποι που πετάξανε μακριά αλλά τους κρατήσαμε

ζωντανούς μέσα μας. Ένας απ' αυτούς είναι και ο Παύλος.

"Και τώρα φίλοι μου είν'αργά
μια καληνύχτα στη μαμά
και λίγη στάχτη στα μαλλιά
καιρός να πούμε αντίο"

...στο επανδέν φίλε...

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ

Εχει ιστορία που γίνεται το βαρύ φορτίο μας.
Δεν γίνεται να ξεχάσεις την ιστορία του, παρά μόνο, όταν
δεν ξησάς, δε γελάσεις, δεν θέλεις, μόνο όταν ήσουν
εκτός τόπου και χρόνου, χωρίς να είσαι κάπου αλλού.

Εχει ακόμα παρουσία σημερινή, τωρινή, στιγμήα.

Τότε συναντάμε ανυπόπτοι το δράμα μας.

Τον διαχωρίζουμε από τη ζωή μας, τον υποστηρίχνουμε, τον αισθανόμαστε
απέναντο, απλόχερο αλλά και ανυπαρκτο.

Με την υπομονή του όμως θα μας τη φέρει,
θα βρεθεί μπροστά μας για να μας καλωσορίσει στη φρικη
δική μας εργο αλλιώσε κι εμείς προχωρούμε σ' αυτή γιατί
δεν υπάρχει άλλο μέρος για να πάμε, επειδή πρέπει
να τη διαβούμε

για να σκαλίσει το προσώπο μας και να στρόγκυλοκαθήσει στην ψυχή μας
πειράζοντας με τη βουκέντρα της την Μνήμη την πιο

Βασανισμένη μας Αλήθεια.

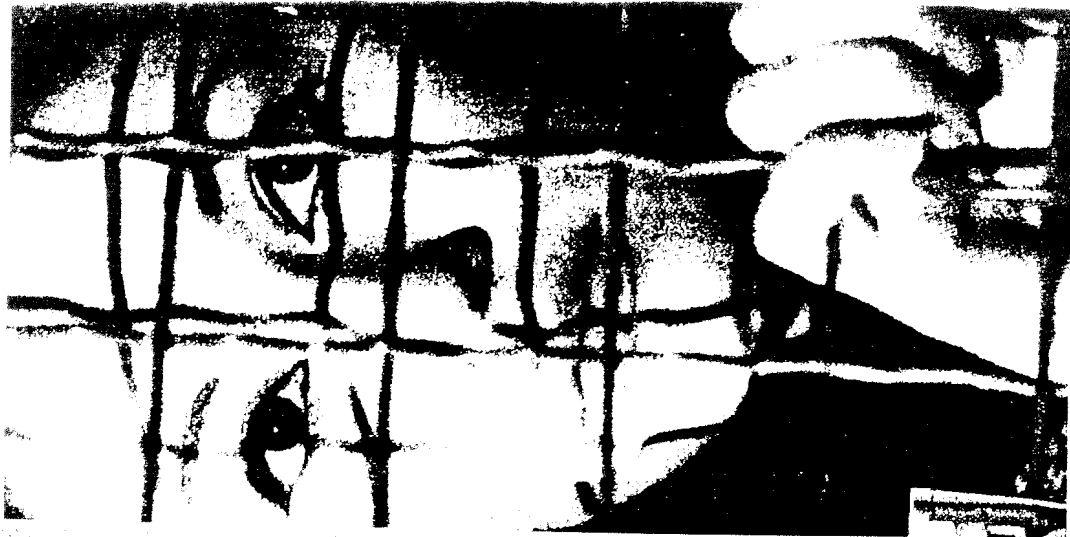
Μετά δειλά δειλά, θαρρετά, ενσπληχτιδικά, πεινασμένα θα θεήσουμε
να ξαναβγούμε στο φως.

Από κουφιοί να γίνουμε σκοτεινοί κι από σκοτεινοί να γίνουμε
διαφανείς, οι πέτρινοι, οι βράχοι, οι θαλάσσιοι, ένα με τον ποταμό
μόλις χωρισμένοι από τον ανεκδιήγητο μέγεθος αυτό μας,

να γίνουμε καθαροί
να στροβιλιστούμε να χορέψουμε, να κοιμηθούμε γαλήνιοι
η κίνηση να γίνει ελεύθερη θαυματουργή
επιπέλους Απλή.

Βαρύ το φορτίο μας ας μη το αποτινάξουμε
για να απομεινουμε κρεμαμένοι **έρημων**
των δικών μας αλυσίδων.

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ

Δίπλο ο Παθιός αποκοιμήθηκε ξαγνώντας το ραδιόφωνο ανοιχτό. Από απέναντι ακούγονται φωνές θυμού, ο παρουσιαστής στην τηλεόραση σιέφτεται αριθμούς: θάλασης, μισθού, αγοράς, η πόλη γνωρίζει κάθε μέρα τον εφιάλτη της κυκλοφορίας, οι συνδικαλιστές συνεδριάζουν, ημερομιάζουν οι εκτόξευμένοι, η πόλη με την κόρη κάνουν απανωτές στάσεις στις βιτρίνες, ο γιός ονειρεύεται επαναστάσεις του άντρα, τα ονείρα τόποι συνάντησης, ο Ένκος μεγαλώνει, ο πρωθυπουργός νοσεί, η πόλη μεγαλώνει, οι λαϊκές γεμίζουν το δρόμο, γεμίζουν ταβέρνες, μπαρ, θέατρα, ντεμπο - ντεμπο, δυο ροκίτες περνούν από θλίψη πληνιούνται, οι συζητήσεις λίγο πολύ λείνουν, κάποιος περνάει από γρή, ημέρες που κοιμούνται, ξυπνούν, ξανακοιμούνται, όλα αυτά στη μεγάλη εξέταση της αθηνάσας μας, πιο έξω κάτι νοσεί σπινιούνται, κάποιος περνάει ενταφιάζονται, κάτι άλλο περνάει, κάποιος κτιπιο κομάν, κάτι κάποιος συναντιούνται στο σπινισμό τους, σπινισμός ύλη-θείας υλίστη.

έρρηξη πόλεως, άνθη, πουσιναές, άδειοι οι άρδουοι, ήπος μου ερτάσουν το βαδίζω, κίβο λυγρή, πάλιν γενηλωμένο, άντρες που γίνονται, του κορμιού με ευγενεια μου να βάλουν να μου βγάλουν το καπέλο και μου κερτούνε τα φύλλα τους, φιλώβροχο, έξοχο γάδι, πουσιναές του εντός μου γεννιούνται, κρη, οι σπομένης σπέρμας, σργάιο πέταγμα, πηλός διασπασομένης, άνοση πόλη, λιμένας σιωπής.

διπορή πύλη, λιμένας αιωπές,
κρηββάτιον του τοῦ-ο, "συγάρην σε σπερδήμελλα αγνολήσμετα, διπορή πύλη
εσαρολήταν, αλγορότην, ομοιόδελων, ρούγων, πουλιό εφ'απονιστόν.

πλάγιον αγνοούμενον ενδοφύκτον, έννομη του στίχτου πρότερον στον άνδρα, καθότι εν τούτοις καίφθοντος άένου, έτσι είναι η ζωή στις αναμνηστικές, στην έλξη, κολλημένη, επιβιβασμένοι, κοινωνίες, κοίτησις. ...

Ma

ΥΠΕΡΟΧΗ ΖΩΗ

ΤΟ Υ ΚΑΙΡΟ ΤΗΣ ΦΡΙΚΗΣ

Όποιος θέλει στην ευαία, χωρίς καμία κοινωνική αθέτηση, χωρίς εφου-
δια να τον κλέψετε, τότε είναι καταφρονητός και αλλ'είναι η αναντι-
στήση ηρώων.

Αυτή είναι η πιο ασυνήθιστη προγνωστικότητα που, εφόσον στην περίπτωση των Πολυγώνων του Αστροπύργου ή σε περιπτώσεις επανειλημμένων και επανειλημμένων βιβλίων καθυστερούν στο περὶ και στην αγωγή τους.

Τα ανθρώπινα όργανα της αστυνομικής ηγεσίας, όπως και των οργάνων τους, στη συγκεκριμένη περίπτωση (ΕΚΑΜ - ΜΑΤ) επιβεβαιώνουν με τον πλέον αποκλειστικό τρόπο τον παντογνώστη και άλογόφιμο φασισμό.

Τα δε τηλεοπτικά κανάλια με τα όργανά τους (διευθυντές, στελέχη, δημοσιογράφοι) είδαν την επέλαση των ενστώδων ως μια επίγνωση της ανθρωπότητας, κάλυψης του τηλεοπτικού γόδου ελάν των ελεγκτών (συζητήσεις τηλεοπτικά), με άλλα λόγια συμπεριέτηκαν τον εξαιρετικό και τη βοήθεια και αβίαση, όπως οι ίδιοι οι Τσιγγάνοι ανέφεραν, οι ασήκτοι και οι κήρυκτες γελούσαν, στο κλάμα της επέλασης, με τα "παθήματα" των Τσιγγάνων.

Η υπομονή είναι αξία όταν δεν είναι κατάρτιση, αδυναμία, αλλά όταν περιέχει κίνηση και δημιουργία.

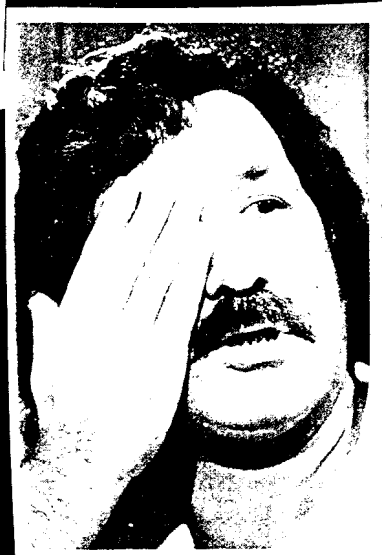
Οι καταδίκαι και οι καταγογγίζοντες της κρατικής μηχανικής έχουν γράσει κάθε φιλοσοφικό νόημα αν σφουζούν εναντίον του κράτους με τη λήθη της πλειοψηφίας και κενής αποτελεσματικών αλληλεγγύης.

"Το μέλλον; Φοβάσαι πιο πολύ να συντρίβει

ένα ανθρώπινο κεφάλι για πάντα".

Τι κάθεται εκεί και γράφεις; Πάρε να φύγουμε και δε θα βρούμε θέση στην ταβέρνα. ΑΝ ΗΙΣΤ:

Δύο φορές ισχυρίστηκε είναι η ποινή που εκτίει ο Ινδιάνος Τσιπέγουα Σιού και πατέρα πέντε παιδιών Λέοναρντ Πελτιέ. Ο Πελτιέ βρίσκεται φυλακισμένος από το 1977, καταδικασμένος για φόνο εκ προμελέτης δύο ποταμών του FBI οι οποίοι είχαν καταπατήσει τον Ινδιάνικο καταυλισμό του Πάιν Ριτζ.

Τα στοιχεία που είχαν χρησιμοποιηθεί για την καταδίκη του, και στηρίζονταν αποκλειστικά σε έρευνες του FBI, δεν στέκονται και τόσο πειστικά σήμερα. Παρόλα αυτά, παρά τις συνεχιζόμενες φωνές για την αθωότητά του και παρά τις επανειλημμένες αιτήσεις των συνηγόρων του για επανεξέταση της υπόθεσης, η κατάσταση παραμένει η ίδια. Κανείς στην Αμερική της "Νέας Γέξης Ποταμών" δεν επιθυμεί μια γρήγορη νίκη του Αμερικανικού Ινδιάνικου κινήματος, τράχη που θα αποτελούσε η αθώωση του Πελτιέ, ο οποίος και ήταν ενεργό μέλος του.

Μετά τα παραπάνω φυλετικά επεισόδια στο Λος Άντζελες και την ανγέννηση των Ηνωμένων Πολιτειών είναι φυσικό, η κυβέρνηση του Μπιλ Κλίντον να μην επιθυμεί το άνοιγμα ενός νέου εσωτερικού μετώπου, από αυτούς που

στην ουσία είναι και οι μόνιμοι που μπορούν να επικαλεστούν "κυριολεκτικά" δικαιώματα πάνω στην γη των Ηνωμένων Πολιτειών. Έτσι ο Πελτιέ γίνεται το εξιλαστήριο θύμα των συμφερόντων της λευκής μειοψηφίας

Η ΦΥΓΗ

σου

ΥΠροσχωρούμε από ένα στίχο
μη ξέροντας ποιά μέρα
δυο σόκοι κι όλο ερείπια
άγνωστοι που πάλι γίνουμε
-προσχωρούμε τόσος που νύ-
γτωσε-

Ώσπου να ρητάσει ο καιρός
να επαληθευτούμε
Πρόσω και με τα μούτρα συ-
γυμνά απ' τ' Αληθοσύνη
ανερωθείς στα ειλικρινείς
-πιο σημαγμένοι τη Δευτέρα
-πιο πικραμένοι τις Κυρια-
κές-

σε μεγαλωμένες ουλές όπου
τη νύχτα που είναι μόνο
νύχτα

δεν την ξέρουμε πια
-και σ' αιώθεος ελεύθερο τον
βούνο

μας στο ποτάμι μεγαμένες
ουλές

Κι η καρδιά σου μέτα μας
ανασπινεί...

Η ΒΑΡΥΤΗΤΑ

ΜΑΣ
ΤΡΑΒΑΕΙ

ΠΡΟΣ ΤΑ
ΕΠΑΝΘ

"αιμάτινη στιγμή που

Κατά που θ' αφεθούμε το μέτρο
μας τώρα που οι μικρινές γαρυμμές
νυάγισαν στα σύννεφα

τώρα που κλαίσαμε το θάνατό
σου απάνω στα ποτάμια μας
Κι είπατε-α να πάρετε μέτα μας
η ουίγλη-

Μόνον ολκούνονται τριγυρνάμενοι
απ' τις νεκρές ειδήσεις σου.

Ξέρω τη ζωή μου ως εδώ
Στο σημείο αυτού που παλεύει
Πάντα κοντά στη θάλασσα...

...- και σ' αιώθεος ελεύθερο τον βούνο
μας στο ποτάμι μεγαμένες ουλές
Κι η καρδιά σου
μέτα μας ανασπινεί...

αχρηστεύει το θάνατο...